

ଓଡ଼ିଶା ସଙ୍କେତ

The Odisha Sanket

ଜାହ୍ନବୀଙ୍କ ଭଲ ସମୟ



ସମାଜ ପାଇଁ ଭିନ୍ନ ଏକ ପରିକଳ୍ପନା

R.N.I. Title Code- ODIODI08118

ଓଲଟା ଚଷମା

ଚାଲ ଅତୀତ ଉପରେ ରାଷ୍ଟ୍ର ଗଠନ କରିବା



ଭୁବନେଶ୍ୱର: ୧୯୯୦ ଦଶକରେ ଘଟିଥିବା କାଶ୍ମୀର ପଶ୍ଚିମ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର ଘଟଣାକୁ ନେଇ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର 'କାଶ୍ମୀର ଫାଇଲ୍ସ' ଆମ ଦେଶର ଲୋକଙ୍କର ମନମୋହିଛି। ସେହିପରି କେତେକ ଅତୀତ ଘଟଣାମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଏମିତି ଆଉଁସିଆଁ ଫିଲ୍ମ ତିଆରି ହେଉ ବୋଲି ଦାବିହେଲାଣି। ଏହା ପୂର୍ବରୁ ସ୍ୱର୍ଗତ୍ୟ ନେତାଙ୍କୁ ସୁଭାଷ ବୋଷ ଓ ପୂର୍ବତନ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଲାଲବାହାଦୂର ଶାସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ସମେତ କେତେକ ମୃତ୍ୟୁକୁ ନେଇ ବାରମ୍ବାର ଚର୍ଚ୍ଚା ହୋଇଛି। ପ୍ରତିବର୍ଷ ସ୍ୱାଧୀନତା ଦିବସ ଓ ଗଣତନ୍ତ୍ର ଦିବସରେ ଅତୀତ କଥା ସ୍ମରଣ କରାଯାଏ। ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦି ଅତୀତରେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଥିବା ନେତୃତ୍ୱରେ ଭୁଲ୍ ଭଙ୍ଗା ଆଜି ବି ନିର୍ବାଚନ ସମୟରେ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି। ଓଡ଼ିଶାରେ ୨୨ ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ କଂଗ୍ରେସ ଶାସନ ଶେଷ ହୋଇଥିଲେ ବି କିଛି ବିକଳେପିତ ନେତା ଏବେ ବି କଂଗ୍ରେସ ଶାସନ ସମୟର କେତେକ ବିଚଳତା ଉପରେ ଚର୍ଚ୍ଚା କରିବାକୁ ପଛ ନାହାନ୍ତି। ସ୍ୱାଧୀନତା ଓ ୨୫ ବର୍ଷ ପରେ ଏବେ ବି ଗାନ୍ଧୀଙ୍କୁ ଗୁଲିମାରି ହତ୍ୟାକରି ଗଢ଼ିବେ ନାତିଗତ ଭୁଲ୍ କି ଠିକ୍ କରିଛନ୍ତି ତାହାକୁ ବି ଆଲୋଚନା କରାଯାଉଛି। ମୋଦିମୋଦି ଭାବେ ଦେଶର ସାଂପ୍ରତିକ ରାଜନୈତିକ ବାତାବରଣରେ ଦେଶ ଏବଂ ରାଜ୍ୟର ଭବିଷ୍ୟତକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ନଦେଇ ଅତୀତକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବା ଦେଖାଯାଉଛି।

ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଭଲ ଜୀବନଯାପନ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ସେ ଅତୀତ ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ନଦେଇ ବର୍ତ୍ତମାନ ଓ ଭବିଷ୍ୟତ ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବା ଉଚିତ ବୋଲି ମନସ୍ତତ୍ତ୍ୱବିତ୍ ଓ ଧାର୍ମିକ ଗୁରୁମାନେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଉଥାନ୍ତି। ସେହିପରି ଗୋଟିଏ ରାଷ୍ଟ୍ର ସମୃଦ୍ଧିଶାଳୀ ହେବାକୁ ହେଲେ ଏହା ଭବିଷ୍ୟତକୁ ନେଇ ଦୀର୍ଘ ମିଆଦି ଯୋଜନା କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ। ସେହି ଅନୁସାରେ ଦେଶର ରାଜନୈତିକ ଦଳମାନେ ଆଗାମୀ ୫୦ ବର୍ଷ ପାଇଁ କ'ଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଏବଂ ଏବର୍ଷ କ'ଣ କରବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ତାହା ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ ବାରମ୍ବାର ଅବଗତ କରାଇବା ଉଚିତ। କିନ୍ତୁ ଭାରତର ରାଜନୈତିକ ଦଳମାନଙ୍କର ନିର୍ବାଚନୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏସବୁ ବିଷୟ ନଥାଏ। ଆମ ଦେଶରେ ସ୍ୱାଧୀନତା ପରେ ଯୋଜନା କମିଶନ ୫ ବର୍ଷିଆ ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦି ୨୦୧୪ରେ ଦେଶର ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ହେବା ପରେ ଯୋଜନା କମିଶନକୁ ହଟାଇଦେଲେ। ତେଣୁ ଦେଶରେ ଏବେ ଦୀର୍ଘ ମିଆଦି ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପାଇଁ ସାମ୍ବିଧାନିକ ସଂସ୍ଥା ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ କେବଳେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଓ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀମାନେ ୨୦/୩୦ ବର୍ଷିଆ ଯୋଜନା କଥା ଭାଷଣ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ କହିଥାନ୍ତି। ଏହାର କୌଣସି ସାମ୍ବିଧାନିକ ଗୁରୁତ୍ୱ ନଥାଏ।

ପୃଥିବୀର ଅନ୍ୟ କେତେକ ଦେଶର କଥା ବିଚାର କରିବା। ଜାପାନ ସରକାର ତାଙ୍କ ଦେଶର ୨୦୫୦ ବିକାଶର ଚିଠା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛନ୍ତି। ସେହି ଅନୁସାରେ ୨୦୫୦ରେ ଜାପାନର ସ୍ୱାର୍ଥ ସିଟି ବ୍ୟବସ୍ଥା କିପରି ହେବ ସେ ବିଷୟରେ ଯୋଜନା ତିଆରି କରାଯାଇଛି। ତା'ର ୨୦୫୦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖଣିଜ ଦ୍ରବ୍ୟ ଯୋଜନା କରିସାରିଛି। ସେହିପରି ମିଳିତ ଜାତିସଂଘ ନିରନ୍ତର ବିକାଶ ଲକ୍ଷ୍ୟ ୨୦୩୦ର ସୂଚୀ ଜାରି କରି ସମସ୍ତଙ୍କ ରାଷ୍ଟ୍ରକୁ ଏହି ଅନୁସାରେ ନିଜ ଦେଶରେ ଯୋଜନା ୨୦୩୦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିକାଶ ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ପ୍ରଶସନ କରିବାକୁ କହିଛନ୍ତି। କିନ୍ତୁ କୌଣସି ଗରିବ

ରାଷ୍ଟ୍ର ଏହାକୁ ଗଭୀରତାର ସହ ନେଉନଥିବା ଦେଖାଯାଉଛି। ଭାରତ ୧୯୪୭ରେ ଏକ ଗରୀବ ଦେଶ ରୂପେ ସ୍ୱାଧୀନତା ପାଇଲା। ଖାଦ୍ୟ ସମସ୍ୟା ଥିଲା। କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କର ସବୁଜ ବିପ୍ଳବ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଯୋଗୁ ଦେଶରେ ଖାଦ୍ୟ ସମସ୍ୟା ସମାଧାନ ହେଲା। ସେହିପରି ଶିଳ୍ପ, ସେବା, ଶିକ୍ଷା, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟସେବା ପ୍ରଭୃତି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ପ୍ରଗତି ହେଲା। ତେବେ ସ୍ୱାଧୀନତାର ୭୫ ବର୍ଷ ବେଳକୁ ଦେଖାଯାଉଛି ଯେ ଦେଶରେ ଗରିବୀ ଓ ଦେବଦା ସମସ୍ୟା ଉଦ୍‌ବେଗଜନକ ରହିଛି। ହିନ୍ଦୁ, ମୁସଲିମ୍ ମଧ୍ୟରେ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ସାମାଜିକ ଦୁଃଖାମଣା ଦେଶର ସବୁଜାଗାରେ ସଞ୍ଚି ହୋଇପାରିନାହିଁ। ଜାତି ପ୍ରଥା ଦେଶରେ ବଳବତ୍ତର ରହିବା ଯୋଗୁ ଦଳିତ ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକେ ଏବେ ବି ଛୁଆଁଛୁଟି ବାଛୁବିତାରର ଶିକାର ହେଉଛନ୍ତି। ବାଲ୍ୟବିବାହ, ଶିଶୁ ଶ୍ରମିକ ଇତ୍ୟାଦି ସାମାଜିକ କୁପ୍ରଥା ଏବେ ବି ବଳବତ୍ତର ରହିଛି। ମୋଦିମୋଦି ଭାବେ ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ ୭୫ ବର୍ଷ ଭିତରେ କିଛି ଲୋକ ବ୍ୟବସ୍ଥାରୁ ସୁଧା ପାଇ ଉପରକୁ ଉଠିଥିବା ବେଳେ ୫୦ ଭାଗରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଲୋକ ସମାଜର ତଳ ଶ୍ରେଣୀରେ ରହିଯାଇଛନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୀର୍ଘ ମିଆଦି ବିକାଶ ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ ନକରି ସରକାରମାନେ ବିଭିନ୍ନ ସାମାଜିକ ସୁରକ୍ଷା ଯୋଜନା ମାଧ୍ୟମରେ ଗରିବ ଲୋକଙ୍କୁ 'ତୁଣ୍ଡେ ପାଣି ଦେଖେ ଜିଲ୍ଲ' ତତ୍ତ୍ୱରେ ବଂଚିବାକୁ ଦେଉଛନ୍ତି, ଯାହାକି ଏକ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଉଦ୍‌ବେଗଜନକ। ଏପଟେ ଦେଶର ଖଣିଜ ପଦାର୍ଥ ଆନ୍ତେଆନ୍ତେ ଶେଷ ହୋଇଯାଉଛି ଓ ଦେଶର ରଣ ଭାର ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଚାଲିଛି। ଏହା ସହିତ ଦେଶର ସମ୍ପତ୍ତିର ଘରୋଇକରଣ ହେଉଛି ଏବଂ ବ୍ୟାଙ୍କଗୁଡ଼ିକୁ ଅଧ୍ୟାୟ ଉପାୟରେ ରଣ ଠକେଇ ମାଧ୍ୟମରେ ଦୁର୍ଦ୍ଦଳ କରିଦିଆଯାଉଛି। ଶେଷରେ ଏହା ହେବ ଯେ କିଛି ଘରୋଇ କମ୍ପାନୀ ଦେଶର ଅର୍ଥନୀତି ତଥା ଲୋକଙ୍କ ଭାଗ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବେ। ଏହା ନହେବା ପାଇଁ ଦୀର୍ଘମିଆଦି ବିକାଶ ଯୋଜନା ଦେଶ ଓ ରାଜ୍ୟରେ ଚଳୁଥିବା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ଦରକାର।

ଯେହେତୁ ଭବିଷ୍ୟତ ଅଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଏହା ଉପରେ ଯୋଜନା କରିବା କଷ୍ଟକାରୀ ତେଣୁ ବିଭିନ୍ନ ରାଜନୈତିକ ଦଳମାନେ ମତବାତାମାନଙ୍କୁ ଅତୀତକୁ ନେଇ ରାଜନୀତି କରୁଛନ୍ତି। ନିର୍ବାଚନ ବେଳେ ସବୁ ଦଳ ଚିନ୍ତିପିଡ଼ିବ ନେତାମାନଙ୍କ ଫଟୋ ମାଉଛନ୍ତି। କଂଗ୍ରେସ ଦଳ ନେତୃତ୍ୱ, ବିଜେପି ଶାଖାପ୍ରଧାନ ମୁଖାର୍ଜୀ, ବାଜପେୟୀ, ବିଜେଡି ବିଜୁ ପଟ୍ଟନାୟକ ପ୍ରଭୃତି ବିଦଳତ ନେତାମାନଙ୍କର ଫଟୋମାରି ଭୋର୍ ଭିକ୍ଷା କରିବା ଦେଖାଯାଏ। ଅତୀତରେ ନେତୃତ୍ୱ ଯୋଗୁ କାଶ୍ମୀର ସମସ୍ୟା ସୃଷ୍ଟିହୋଇଛି ବୋଲି ବିଜେପି କହିବା ସହିତ କରୁରାକାଳୀନ ପରିସ୍ଥିତି ପାଇଁ କଂଗ୍ରେସକୁ ଦାୟାକରି ଚାଲିଛି। ଏବେ ଏସବୁ ପ୍ରସଙ୍ଗର କି ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି? କାଶ୍ମୀରରେ ଗତ ପାଞ୍ଚବର୍ଷରେ କ'ଣ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଆସତା ୨୦ ବର୍ଷ ଭିତରେ କ'ଣ କରାଯାଇପାରିବ, ଯଦି ତାହା ଲୋକସଭାରେ ଆଲୋଚନା ହୁଅନ୍ତା ତେବେ ଦେଶ ଓ ରାଜ୍ୟର ଲୋକେ ଜାଣିପାରିବେ ଏବଂ ସେ ରାଜ୍ୟରେ ସ୍ୱାଧୀନ ଓ ଦୃଢ଼ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୁଅନ୍ତା। ସେହିପରି ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶ ଗଠନର ଶହେ ବର୍ଷ ପୂରଣ ବେଳକୁ, ୨୦୩୨ ମସିହାରେ, ରାଜ୍ୟରେ ବିଭିନ୍ନ କ୍ଷେତ୍ରରେ କି କି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣା କରାଯାଉଛି ତାହାକୁ

ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଏବଂ ବିଜେଡି କହିଲେ ଲୋକଙ୍କର ମନାକ ହୋଇପାରିବ। ଏ ବିଷୟରେ କିଛି ବର୍ଷ ତଳେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ନବୀନ ପଟ୍ଟନାୟକ କହିଥିଲେ ହେଁ, ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୨୦୩୨ ଯୋଜନା ଲୋକାଦର୍ଶ ହୋଇପାରିନାହିଁ। କୁହାଯାଉଛି ଖଣିଜ ଉତ୍ପାଦନରେ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଛି। ଏହା ବୃଦ୍ଧି କି? ପ୍ରକୃତରେ ଅତ୍ୟଧିକ ଖଣିଜ ଉତ୍ପାଦନ, ରାଜ୍ୟର ଖଣିଜ ସଂପଦର ତ୍ରୁଟ ହୁଏ। ଓଡ଼ିଶାରେ ଯେଉଁଦିନ ଖଣିଜ ସଂପଦ ଶେଷ ହୋଇଯିବ ସେଦିନ ରାଜ୍ୟ କିପରି ଚାଲିବ ତାହା ଭାବିଲେ ମୁଣ୍ଡ ଟିଣ ହୋଇଯାଉଛି। ଏଥିପାଇଁ ଦୂରନ୍ତ ଯୋଜନା ଦରକାର। ଏହା ନକରି ରାଜ୍ୟରୁ ସ୍ୱାଧୀନତା ବେଳେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତାକଳା କାହିଁକି ଚାଲିଗଲା ତା' ଉପରେ ଉତ୍ତର ଦିବସ ଦିନ ଲେଖି କିଛି ଲାଭ ହେବନାହିଁ।

ପ୍ରତିବର୍ଷ ଗଣତନ୍ତ୍ର ଦିବସ ଏବଂ ଉତ୍କଳ ଦିବସରେ ଆମେ ଅତୀତର କଥା ମନେପକାଇ ଗର୍ବ କରୁଁ। କିନ୍ତୁ ଏହି ପଦ୍ଧତି ଦିବସମାନଙ୍କରେ ଗର୍ବ ଦେଶ ଓ ରାଜ୍ୟର ଭବିଷ୍ୟତ କଥା ମନେପକାଇ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଏ ବିଷୟରେ କୌଣସି ଲେଖା ଖବର କାଗଜରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏନାହିଁ। ସେହିପରି ଅତୀତର କିଛି ସମ୍ପଦପୂର୍ଣ୍ଣ ଘଟଣାକୁ ଆମେ ମଧ୍ୟ ଆଲୋଚନା କରୁନାହିଁ। ଯେପରି ଅତୀତର ସାଧ୍ୟପୁତ୍ରମାନେ ନୌବାଣିଜ୍ୟ ଅର୍ଥନୀତି ଓ କୌଶଳ ଆମେ ଆଲୋଚନାକୁ ନଥାଣିବା ଦ୍ୱାରା ଦେଶର ଯଥେଷ୍ଟ କ୍ଷତି ହୋଇଛି। ଆମ ଓଡ଼ିଆ ଲୋକଙ୍କର ନୌବାଣିଜ୍ୟ କରିପାରିବା କ୍ଷମତା ଥିଲା ବୋଲି ଯଦି ସ୍ୱପ୍ନପୂର୍ଣ୍ଣ ଜାଣିଥାନ୍ତେ ତେବେ ସେମାନେ ସମୁଦ୍ରକୁ ନଡ଼ି ମାଛ ମାରିବାକୁ ଯାଇପାରିଥାନ୍ତେ। କିନ୍ତୁ ସ୍ୱାଧୀନତା ପରେ ଆମେ ପଡ଼ୋଶୀ ରାଜ୍ୟରେ ତେଲେଜା ଓ ବଜାଳାକୁ ଆଣି ନେତାମାନେ ସମୁଦ୍ରକୁ ମାଛଧରା କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗାଇଲେ। ଆମେ ଯେଉଁଠି କାମ ଓ ସମ୍ପଦ ପାଇଥାନ୍ତେ ତାହା ବାହାର ଲୋକଙ୍କ ହାତକୁ ଚାଲିଗଲା।

ଅତୀତର ମହାପୁରୁଷମାନେ ଚିର ନମସ୍ୟ। ସେମାନଙ୍କର ନୀତି ଓ ଆଦର୍ଶ ଓ ମତେଲ୍ ସେହି ସମୟର ରାଜନୈତିକ, ସାମାଜିକ ଓ ଅର୍ଥନୈତିକ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ନେଇ ସୃଷ୍ଟି। ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଆମେ ପ୍ରେରଣା ଓ ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବା। କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ଫଟୋମାରି ଭୋର୍ ଭିକ୍ଷା କରିବୁ ବା ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପକୁ ବିଷୟରେ ଅନେକ ବର୍ଷ ପରେ ଆଲୋଚନା କଲେ କିଛି ଲାଭ ହେବ କି? କିନ୍ତୁ ରାଷ୍ଟ୍ରର ଭବିଷ୍ୟତ ଆଧାରରେ ରାଜନୀତି ନକରି ଯଦି ଅତୀତକୁ ଆଧାରକରି ରାଜନୀତି କରାଯାଏ ତେବେ ସେ ଦେଶର ବର୍ତ୍ତମାନ ଓ ଭବିଷ୍ୟତ କିପରି ସୁନ୍ଦର ଭାବେ ଗଠନ କରିବ ସେ ବିଷୟକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ନଦେଇ ଅତୀତକୁ ନେଇ କେଳ ଦେଶ ଅଧିକାରକୁ ଚାଲିଯିବ। ଏଥିପ୍ରତି ନାଗରିକମାନେ ସଚେତନ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ସେମାନେ ରାଜନୈତିକ ଦଳମାନଙ୍କୁ ଦେଶର ବର୍ତ୍ତମାନ ଓ ଭବିଷ୍ୟତର ଉଚ୍ଚ ଉତ୍ତର ପ୍ରକାଶ କରିବା ପାଇଁ ଚାପ ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ।

ଭୋଟ୍ ଛଡ଼େଇନେଉଛି ବିଜେଡି, ୨୦୨୪ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଅନ୍ତୁ ବିରୋଧୀ

ଭୁବନେଶ୍ୱର : ଗାଁ ଦଖଲ କରିବା ପରେ ସହର ବି ଦଖଲ କରିଛି ବିଜୁ ଜନତା ଦଳ ଅଭିଯାନ ଆରମ୍ଭ କରିଛି। ୨୦୧୭ ପଂଚାୟତ ନିର୍ବାଚନର ଫଳାଫଳ ହିଁ ଭାରତୀୟ ଜନତା ପାର୍ଟିକୁ ମଜଭୁତ କରିଥିଲା। ସେଇଥିପାଇଁ ଦଳ ୨୦୧୯ ସାଧାରଣ ନିର୍ବାଚନରେ ପୂର୍ବାପେକ୍ଷା ଭଲ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲା। ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ବିଜେଡ଼ିକୁ ଚଳଣା ଦେଇ ବିଧାନସଭା ଓ ଲୋକସଭା ଆସନ ବି ଛଡ଼େଇ ନେଇଥିଲା। କେନ୍ଦ୍ରରେ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦିଙ୍କ ସରକାର ଥିବାରୁ ବିଜେଡ଼ିର ବର୍ଦ୍ଧିତ ଭୋଟ ହାର ବିଜେଡ଼ିର ନିଦ ହଜାଇ ଦେଉଥିଲା। ଯଦିଓ ବିଧାନସଭା ନିର୍ବାଚନରେ ବିଜେଡ଼ି ସେଠାରୁ ମାରିବାରେ ସମର୍ଥ ହୋଇଥିଲା ତଥାପି ବି ବିଜେଡ଼ି ପ୍ରତି ସବୁବେଳେ ତର ରହିଥିଲା। କିନ୍ତୁ ୨୦୧୯ ସାଧାରଣ ନିର୍ବାଚନ ପରେପରେ ଏହି ଧାରଣା ଭୁଲ୍ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି। ଉପରସ୍ତରରେ ଚଳୁଥିବା ଚଳୁଥିବା କୋଳାକୋଳି ଯୋଗୁଁ ବିଜେଡ଼ିର ସଂଗଠନ ଏବେ ଘୁଣ ଖାଇଯାଇଛି। କେନ୍ଦ୍ରମନ୍ତ୍ରୀ ଧର୍ମେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଧାନ, ସାଂସଦ ଅପରାଜିତା ସ୍ୱପ୍ନା, ପୂର୍ବତନ କେନ୍ଦ୍ରମନ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରତାପ ଚନ୍ଦ୍ର ସ୍ୱପ୍ନା, ସାଂସଦ ସୁରେଶ ପୂଜାରୀ, ସାଂସଦ କୁସଲ ଉପା ପ୍ରମୁଖ ନିଜ ନିଜ ଦୁର୍ଗାରେ ଗୋଟି ଚାଳନା କରିବାକୁ ବିଜେଡ଼ିକୁ ପଂଚାୟତ ନିର୍ବାଚନରେ ବହୁମୁଖ୍ୟ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିଛି। ଯାହାଫଳରେ ବିରୋଧୀଙ୍କ ହାତକୁ ଶାସକ ବିଜୁ ଜନତା ଦଳ ଗତ ପଂଚାୟତ ଓ ପୌର ନିର୍ବାଚନରେ ଭୋଟ୍ ଛଡ଼ା ନେଇଛି।

କେବେ ଦେଖାଯାଇନଥିଲା। ଗତ ପଞ୍ଚାୟତ ଓ ପୌର ନିର୍ବାଚନରେ ଦୁଇଟି ଯାକ ବିରୋଧୀ ଦଳ ଶାସକ ବିଜୁ ଜନତା ଦଳ (ବିଜେଡ଼ି) ନିକଟରୁ ଶୋଚନୀୟ ଭାବେ ପରାଜିତ ହେଲେ। ନିର୍ବାଚନ ରଣାଙ୍ଗଣରେ କିନ୍ତୁ ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟ ହେଉଛି ମରଦାନରେ ଥିବା ରାଜନୈତିକ ଦଳମାନେ କେଉଁ ଦୁର୍ଗାରେ ହାଉଛନ୍ତି ବା କିରୁଛନ୍ତି। ଗତ ପଞ୍ଚାୟତ ନିର୍ବାଚନରେ ଉଭୟ ବିଜେଡ଼ି ଓ କଂଗ୍ରେସ ଯେଭଳି ଭାବରେ ଧରାଶାୟୀ ହେଲେ ସେଥିରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଅନୁମାନ କରିହେବ ଯେ ଦୁଇଟିଯାକ ଦଳ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ଅତି କଠିନ ପରିସ୍ଥିତି ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଗତି କରୁଛନ୍ତି। ଉଭୟ ସେମାନଙ୍କର ନିଜର ନିଜର ଘରକୁ ଠିକ୍ ଭାବେ ସଜାଡ଼ି ପାରିନାହାନ୍ତି। ଘର ଯଦି ଠିକ୍ ଆଥାନ୍ତା ତେବେ ଦୁଇଟି ଯାକ ଦଳକୁ ପଞ୍ଚାୟତ ନିର୍ବାଚନରେ ଏଭଳି ଲଜ୍ଜାଜନକ ପରିସ୍ଥିତିର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିନଥାନ୍ତା। ଅନେକ ରାଜନୈତିକ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷକଙ୍କ ମତରେ ଗୋଟିଏ ନିର୍ବାଚନରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ନିର୍ବାଚନ ସହିତ କୌଣସି ସଂପର୍କ ନଥାଏ। ଅର୍ଥାତ୍, ପଞ୍ଚାୟତ ନିର୍ବାଚନ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାରର ନିର୍ବାଚନ ଏବଂ ପୌର ନିର୍ବାଚନ ଅନ୍ୟ ଏକ ପ୍ରକାରର। ସେହିଭଳି ବିଧାନସଭା ଓ ଲୋକସଭା ନିର୍ବାଚନ ପଞ୍ଚାୟତ ଓ ପୌର ନିର୍ବାଚନ ଠାରୁ ଅନେକ ମାତ୍ରାରେ ପୃଥକ। ଏହାକୁ ନଜରରେ ରଖି ରାଜନୈତିକ ଦଳମାନେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ନିର୍ବାଚନ ପାଇଁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ରଣକୋଶଳ ଆପଣାଇଥାନ୍ତି ଏବଂ ସେହି ଅନୁସାରେ ଯୋଜନାମାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥାଆନ୍ତି। ତେଣୁ ରାଜ୍ୟରେ ଥିବା ଦୁଇ ମୁଖ୍ୟ ବିରୋଧୀ ଦଳ ୨୦୨୪ ବିଧାନସଭା ଓ ଲୋକସଭା ନିମନ୍ତେ ଅତି ସାଧ୍ୟତାରେ ସହିତ ରଣକୋଶଳ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ଉଚିତ।



ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା ହେଲା ଦୁଇଟିଯାକ ଦଳକୁ ନିର୍ବାଚନ ରଣାଙ୍ଗଣରେ ଏକ ଆଞ୍ଚଳିକ ଦଳ ସହିତ ଲଢ଼ିବାକୁ ପଡ଼ିବ, ଯେଉଁ ଆଞ୍ଚଳିକ ଦଳ ଜନ୍ମହେବା ପରେ ଠାରୁ କେବେହେଲେ ପରାଜୟର ସ୍ୱାଦ ଚାଖିନାହିଁ। ଶାସକ ବିଜେଡ଼ିର ଜନ୍ମ ୧୯୯୭ ମସିହାରେ ହୋଇଥିଲା। ଗତ ପଚାଶ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ନବୀନ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ପରିଚାଳିତ ଦଳ କେବେହେଲେ କୌଣସି ନିର୍ବାଚନରେ ହାରି ନାହିଁ। ନିର୍ବାଚନ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ବିଧାନସଭା ବିଜୟ ଲାଭ କରିବା ଫଳରେ ଏହି ଆଞ୍ଚଳିକ ଦଳ ଏକ ବୃହତ୍ ଓ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ବରଗଛ ସଦୃଶ ହୋଇଗଲାଣି, ଯାହାକୁ କି ଓପାଡ଼ି ଫୋପାଡ଼ିବା ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ କଷ୍ଟକର ବ୍ୟାପାର। ତେଣୁ ବିଜେଡ଼ିକୁ ହରାଇବା ତ ଦୂରର କଥା ନବୀନ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କ ଦଳ ସହିତ ଗୋଟିଏ ଭଲ ତଥା ସମ୍ମାନଜନକ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଦୂର ବିରୋଧୀ ଦଳକୁ ଆଗୁଆ ଏବଂ କିଛି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ରଣକୋଶଳ କଥା ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ।

କିଛି ବରିଷ୍ଠ ରାଜନୈତିକ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷକ ଆକଳନ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଯଦି ବିଜେଡ଼ି ହାଇକମାଣ୍ଡ କେନ୍ଦ୍ରମନ୍ତ୍ରୀ ଧର୍ମେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଧାନଙ୍କୁ ରାଜ୍ୟରେ ଦଳର ନେତୃତ୍ୱ ଦେବା ପାଇଁ ଦାୟିତ୍ୱ ଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଭାବି ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଭାବେ ଆଗକୁ ଅଣାଯାଏ ତେବେ ଦଳ ଆସନ୍ତା ବିଧାନସଭା ଓ ଲୋକସଭା ନିର୍ବାଚନରେ ସଫଳତା ଲାଭ କରିବାର ଯଥେଷ୍ଟ ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି। ସଫଳତାର ସହିତ ନିର୍ବାଚନ ପରିଚାଳନା କରିବାରେ ଧର୍ମେନ୍ଦ୍ରଙ୍କର ଯଥେଷ୍ଟ ଅଭିଜ୍ଞତା ଓ ଅନୁଭୂତି ରହିଛି। ବିଜେଡ଼ି ପକ୍ଷରୁ ପୂର୍ବରୁ କର୍ଷାଚଳରେ ବିଧାନସଭା ନିର୍ବାଚନ ପରିଚାଳନା ନିମନ୍ତେ ଧର୍ମେନ୍ଦ୍ରଙ୍କୁ ଦାୟିତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଓ ସେଥିରେ ସେ ସଫଳତା ଲାଭ କରିଥିଲେ। ନିକଟରେ ଦେଶର ଯେଉଁ ପାଞ୍ଚୋଟି ରାଜ୍ୟରେ ବିଧାନସଭା ନିର୍ବାଚନ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା ସେଥିମଧ୍ୟରୁ ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶରେ ହୋଇଥିବା ନିର୍ବାଚନ ସବୁଠାରୁ ଜଟିଳ ତଥା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା। ଏହି ନିର୍ବାଚନରେ ବିଜେଡ଼ି ବିପୁଳ ସଫଳତା ଲାଭ କରିଛି। ଏହି ସଫଳତା

ପଛରେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦି ଓ ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଯୋଗୀ ଆଦିତ୍ୟନାଥଙ୍କର ନିଷ୍ଠିତ ଭାବେ ବଡ଼ ହାତ ରହିଛି। ମାତ୍ର ସଫଳତା ପାଇଁ ଧର୍ମେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଧାନଙ୍କର ଅବଦାନ ମଧ୍ୟ କିଛି କମ୍ ନୁହେଁ। କାରଣ ଦଳୀୟ ହାଇକମାଣ୍ଡ ଏହି ନିର୍ବାଚନ ପରିଚାଳନା ଦାୟିତ୍ୱ ଧର୍ମେନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ହାତରେ ନ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ। ରାଜ୍ୟସଭାରେ ନେତାମାନେ ନିଜ ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟି ଟଣାଟଣିରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରହୁଥିବା ବେଳେ ଏହାର ପ୍ରଭାବ କିଲୁଣ୍ଡରୀୟ ନେତା ତଥା କର୍ମୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ପଡ଼ିଥାଏ। ଏଥିଯୋଗୁ ଦାୟିତ୍ୱ ବିଜେଡ଼ି ଅତୀତରେ ବହୁ ଅସୁବିଧାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଛି ଏବଂ ଏହାଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ନିର୍ବାଚନଗୁଡ଼ିକରେ ଦଳ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଛି। ଏସବୁ ବରହେବା ନିତ୍ୟାନ୍ତ ଜରୁରୀ ଗଠେ। ସେ ଧର୍ମେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଧାନ ହୁଅନ୍ତୁ ବା ଅନ୍ୟ କେହି ହୁଅନ୍ତୁ ରାଜ୍ୟରେ ଦଳକୁ ପରିଚାଳନା କରିବା ଦାୟିତ୍ୱ ଯେଉଁ ନେତାଙ୍କୁ ଅର୍ପଣ କରାଯିବ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ନେତା ତାଙ୍କୁ ସବୁପ୍ରକାରର ସାହାଯ୍ୟ ସହଯୋଗ କରିବା ଉଚିତ। ନଚେତ୍ ବିଜେଡ଼ି ଭଳି ଏକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ରାଜନୈତିକ ଦଳକୁ ନିର୍ବାଚନ ରଣାଙ୍ଗଣରେ ଧରାଶାୟୀ କରିବା ଅସମ୍ଭବ ହୋଇପଡ଼ିବ। ଓଡ଼ିଶା ବିଜେଡ଼ି ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ନୂଆ ନେତା ନୟୁକ୍ତି ଆସନ୍ତା ମାସେ ଦୂରମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଯିବାର ଉଚିତ। ନୂତନ ଭାବେ ନିୟୁକ୍ତି ପାଇଥିବା ନେତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନିଜର ଚିମ ଗଠନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱାଧୀନତା ଦିଆଯିବା ଉଚିତ। ଜଣେ ନୂତନ ନେତାଙ୍କୁ ଦଳପତି ଭାବେ ନିୟୁକ୍ତି ଦେବା ପରେ ବିଜେଡ଼ି କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ନେତୃତ୍ୱ ବା ହାଇକମାଣ୍ଡ ଆଉ ଏକ ପଦକ୍ଷେପ ନେବାକୁ ପଡ଼ିବ।

ରାଜ୍ୟ ବିଜେଡ଼ିର ଯେଉଁ ସମସ୍ୟା ରହିଛି ତାହାଠାରୁ ଦୁଇଗୁଣ ଅଧିକ ସମସ୍ୟା ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶ କଂଗ୍ରେସ କର୍ମୀ ଚିର ରହିଛି। ଦୀର୍ଘଦିନ ବିଚିତ୍ରାୟ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ବିଜେଡ଼ି ପରି ରାଜ୍ୟ କଂଗ୍ରେସ କର୍ମୀ ଚିର ରହିଛି। ନୂହେଁ। କାରଣ ଦଳୀୟ ହାଇକମାଣ୍ଡ ଏହି ନିର୍ବାଚନ ପରିଚାଳନା ଦାୟିତ୍ୱ ବିଜେଡ଼ି ବିପକ୍ଷରେ ଲଢ଼ିବା ପାଇଁ ଜଣେ ଟାଣୁଆ ନେତାଙ୍କୁ ପାଇପାରିଲା ନାହିଁ। ଅବଶ୍ୟ ଏଥିପାଇଁ ରାଜନୈତିକ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷକମାନେ ବିକ୍ଳାରେ ବସିଥିବା ଦଳୀୟ ହାଇକମାଣ୍ଡକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଘାୟା କରିବା ବିଚିତ୍ରାୟ। ନିଖଳ ଭାରତୀୟ କଂଗ୍ରେସ କର୍ମୀ ବା ଏଥାଭାବି ବିଭଳି ଭାବେ ଓଡ଼ିଶାରେ ଦଳକୁ ନଷ୍ଟ କରିଛନ୍ତି ତାହାର ଏକ ଉଦାହରଣ ଦେବାକୁ ଯାଇ ସେମାନେ (ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷକମାନେ) ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରଦେଶ କଂଗ୍ରେସ କର୍ମୀ ଦାୟିତ୍ୱରେ କାମଚଳା ଭାବେ ଥିବା ନିରଞ୍ଜନ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କ କଥା କୁହନ୍ତି। ୨୦୧୯ ମସିହାରେ ରାଜ୍ୟରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିବା ବିଧାନସଭା ଓ ଲୋକସଭା ନିର୍ବାଚନରେ ଦଳର ଶୋଚନୀୟ ପରାଜୟ ପରେ ନିରଞ୍ଜନ ବାବୁ ପିସିସି ସଭାପତି ପଦକୁ ଇସ୍ତଫା ଦେଇ ନିଜର ଇସ୍ତଫା ପତ୍ରକୁ ଦଳୀୟ ହାଇକମାଣ୍ଡକୁ ନିକଟକୁ ପଠାଇ କୁହନ୍ତି। ୨୦୧୯ ମସିହାରେ ରାଜ୍ୟରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିବା ବିଧାନସଭା ଓ ଲୋକସଭା ନିର୍ବାଚନରେ ଦଳର ଶୋଚନୀୟ ପରାଜୟ ପରେ ନିରଞ୍ଜନ ବାବୁ ପିସିସି ସଭାପତି ପଦକୁ ଇସ୍ତଫା ଦେଇ ନିଜର ଇସ୍ତଫା ପତ୍ରକୁ ଦଳୀୟ ହାଇକମାଣ୍ଡକୁ ନିକଟକୁ ପଠାଇ କୁହନ୍ତି। ୨୦୧୯ ମସିହାରେ ରାଜ୍ୟରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିବା ବିଧାନସଭା ଓ ଲୋକସଭା ନିର୍ବାଚନରେ ଦଳର ଶୋଚନୀୟ ପରାଜୟ ପରେ ନିରଞ୍ଜନ ବାବୁ ପିସିସି ସଭାପତି ପଦକୁ ଇସ୍ତଫା ଦେଇ ନିଜର ଇସ୍ତଫା ପତ୍ରକୁ ଦଳୀୟ ହାଇକମାଣ୍ଡକୁ ନିକଟକୁ ପଠାଇ କୁହନ୍ତି। ଏ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଦଳ କିଭଳି ଭାବେ ଆସନ୍ତା ଦିନମାନଙ୍କରେ ନିର୍ବାଚନ ଲଢ଼ିବ ତାହା ଉପରାଜକୁ ହିଁ ଜଣା।

ମନି ପ୍ଲାଣ୍ଟ ଗଛକୁ ଠିକ ସ୍ଥାନରେ ନରଖିଲେ ହେବ ଅଶାନ୍ତି



ଘରେ ମନି ପ୍ଲାଣ୍ଟ ଗଛ ଲଗାଇଲେ ସକାରାତ୍ମକ ଶକ୍ତି ଆସେ, ଧନ ବଢ଼େ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ହିଁ ଏହି କଥା ସତ । ମାତ୍ର ଏହି ମନି ପ୍ଲାଣ୍ଟ ଗଛକୁ ଯଦି ଠିକ ସ୍ଥାନରେ ନ ରଖାଯାଏ ତେବେ ଘରେ ଅଶାନ୍ତି ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ । ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ କଳି ଝଗଡ଼ା ଲାଗି ରହେ । ଘରେ ମନି ପ୍ଲାଣ୍ଟ ଗଛକୁ ଲଗାଇବା ପୂର୍ବରୁ କିଛି କଥା ମନେ ରଖନ୍ତୁ, କେବେ ବି ମନି ପ୍ଲାଣ୍ଟ ଗଛକୁ ବାହାରେ ଲଗାଇବେ ନାହିଁ, ଖରା ଠାରୁ ଗଛକୁ ଦୂରରେ ରଖନ୍ତୁ, ଗଛର ପତ୍ରକୁ କେବେ ଶୁଖିବାକୁ ଦିଅନ୍ତୁ ନାହିଁ, ସବୁବେଳେ ପାଣି ଦିଅନ୍ତୁ । ଏହା କରିପାରିଲେ ଘରେ ଶାନ୍ତି ବଜାୟ ରହିବ । ବାୟୁ ଶାନ୍ତ ଅନୁସାରେ, ମନି ପ୍ଲାଣ୍ଟ କେବଳ ଦକ୍ଷିଣ ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ରଖିବେ । ଦକ୍ଷିଣ ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ଭଗବାନ ଗଣେଶ ବାସ କରିଥାନ୍ତି । ଫଳରେ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ରଖିଲେ ଘରେ ସୁଖ ସମୃଦ୍ଧି ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ । ଉତ୍ତର ପୂର୍ବ ସ୍ଥାନରେ ରଖିଲେ ନକାରାତ୍ମକ ଶକ୍ତି ଆସେ । ମନି ପ୍ଲାଣ୍ଟ ଗଛକୁ କେବେ ବି ଘର ବାହାରେ ଲଗାଇବେ ନାହିଁ । ଗଛକୁ ପତ୍ରକୁ କେବେ ବି ଶୁଖିବାକୁ ଦିଅନ୍ତୁ ନାହିଁ । ଏଥିରେ ସବୁବେଳେ ପାଣି ଦେବା ଦରକାର । ଯଦି ଗଛର ପତ୍ର ହାଲକା ହଳଦିଆ ଦେଖାଯାଏ ତେବେ ଶୀଘ୍ର ବାହାର କରିଦିଅନ୍ତୁ । କୁହାଯାଏ କି, ଗଛର ପତ୍ର ସବୁବେଳେ ଉପର ମୁହାଁ ହୋଇ ବଢ଼ିବା ଦରକାର । ତଳ ମୁହାଁ ତଥା ମାଟିକୁ ଛୁଇଁବା ଭଲ ନୁହେଁ । ସେଥିପାଇଁ ଗଛକୁ ଲଗାଇବା ସମୟରେ ଏକ ବାଡ଼ି ଦେଇ ଗଛକୁ ହାଲୁକା ଭାବେ ବାନ୍ଧି ଦିଅନ୍ତୁ । ଯାହା ଦ୍ଵାରା ଉପର ମୁହାଁ ହୋଇ ବଢ଼ିବ । ଧାନ ଦେବେ ଗଛର ପତ୍ର ଯେତେ ପରିମାଣରେ ସବୁଜ ହେବ ସେହି ପରିମାଣରେ ଧନ ବଢ଼ିବ ବୋଲି କୁହାଯାଏ ।

ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ବୃଦ୍ଧିରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ ତେନ୍ତୁଳି

ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ମିଠା ଏବଂ ଖଟା ଖାଇବାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି, ଖାଦ୍ୟ ସହିତ ଲୁସ ହେଉ କିମ୍ବା ଚର୍ଚନି । ସେହିପରି ଲୋକମାନେ ତେନ୍ତୁଳିକୁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଉପାୟରେ ଖାଇଥା'ନ୍ତି । ଏହା ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ପାଇଁ ଭଲ ବିବେଚନା କରାଯାଏ । ଏଥିରେ ଭିତାମିନ, ମିନେରାଲ୍ସ ଏବଂ ଫାଇବର ଭଳି ଉପାଦାନ ରହିଥାଏ ଯାହା ଆପଣଙ୍କ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ପାଇଁ ଲାଭଦାୟକ ହୋଇପାରେ । ଯଦି ଆପଣ ନିଜ ଡାଏଟ୍ରେ ତେନ୍ତୁଳି ଖାଇବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି, ତେବେ ଆପଣ ଏହାକୁ କିପରି ଖାଇବେ ପିଇ ପାରିବେ ।



ତେନ୍ତୁଳି ରସ ହୃଦୟ ପାଇଁ ଭଲ ଭଲ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଏ । ଏହାକୁ ପ୍ରତିଦିନ ଖାଇବା ଦ୍ଵାରା କୋଲେଷ୍ଟ୍ରଲ୍ ସ୍ତର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ହୋଇପାରେ ।

- ହଜମ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଭଲ ହେବ
- ତେନ୍ତୁଳି ରସ ? ହଜମ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଲାଭଦାୟକ । ଶରୀର ସୁସ୍ଥ ରହିବା ସହ ହଜମ

ଭିତରରୁ ପୋଷଣ ମିଳିବା ନିହାତି ଆବଶ୍ୟକ । ଯେଉଁଥିପାଇଁ ସୁସ୍ଥ ଖାଦ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ । ଏଭଳି ପରିସ୍ଥିତିରେ ପ୍ରତିଦିନ ଏହି ଲୁସ ? ପିଇବା ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ସମକ୍ଷା ଅନେକ ସମସ୍ୟାକୁ ଦୂର କରିପାରେ । ଏଥିରେ ଭିତାମିନ-ସି ଭରପୂର ମାତ୍ରାରେ ରହିଥାଏ । ଯାହା ଚର୍ଚନି ଗଠନକୁ ସଜାଡ଼ିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ । କିପରି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବେ ତେନ୍ତୁଳି ଲୁସ ? କାଣ୍ଡକୁ ପ୍ରଥମେ ତେନ୍ତୁଳିକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଧୋଇ ଦିଅ ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେଥିରୁ ସମସ୍ତ ମଞ୍ଜି ବାହାର କରିଦିଅନ୍ତୁ ।

- ସ୍ଵାଦ ଅନୁଯାୟୀ ଦୁଇ ଗ୍ଲ୍ୟୁସି ପୂର୍ତ୍ତାକୁ ଏବଂ ସେଥିରେ ତେନ୍ତୁଳି ମିଶାଇ ଏବଂ ଏହାକୁ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ଛାଡ଼ିଦିଅନ୍ତୁ ।
- ଗ୍ୟାସ୍ ବନ୍ଦ କରିବା ପରେ, ଏକ ପାତ୍ରରେ ରଖି ତେନ୍ତୁଳିକୁ ଛାଣନ୍ତୁ ।
- ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହାକୁ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ଛାଡ଼ିଦିଅ, ଯାହାଫଳରେ ଏହା ଅଣ୍ଡା ହୋଇଯାଏ ।
- ଏହା ପରେ, ସ୍ଵାଦ ବଜାୟଦେବା ପାଇଁ, ଏଥିରେ କିଛି ମହୁ ମିଶାଇ ଏବଂ ବରଫ କ୍ୟୁବ୍ ମିଶାନ୍ତୁ ।

ଖରା ଦିନେ ପିଲାଙ୍କ ଦିଅନ୍ତୁ ଏହି ସବୁ ଖାଦ୍ୟ, କମିବନି ଜଳୀୟଅଂଶ

ବିନୟ ଦିନ ଚାପମାତ୍ରା ବଢ଼ନ୍ତି । ଅସହ୍ୟ ଚାଟିରେ ହତସ୍ତ ହେଉଛନ୍ତି ଲୋକେ । ଯଦି ଏଭଳି ଖରାରେ ଆପଣ ପିଲାମାନଙ୍କ ଧାନ ନରଖିବେ, ତେବେ ପିଲାମାନଙ୍କ ଠାରେ ଜଳୀୟଅଂଶର ଅଭାବ ଦେଖାଯାଏ । ଏଥିପାଇଁ ପିଲାମାନେ ଦୁର୍ବଳ ଅନୁଭବ କରିବା ସହିତ, ପେଟକଟିତ ସମସ୍ୟା ଉପସ୍ଥିତ । ତେଣୁ ଆପଣଙ୍କୁ ଜାଣିବା ଖରାଦିନେ କିପରି ପିଲାଙ୍କ ଯତ୍ନ ନେବା ଆବଶ୍ୟକ ।

- ଲୟା ସମୟ ରହିବା ପରେ ଛୋଟ ପିଲାମାନେ ଏଥର ସ୍କୁଲ ଯିବା ଆରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି । ଖରାଦିନର ଚାଟିକୁ କୁନି ପିଲାମାନେ ସହିବା କଷ୍ଟକର । ସେଥିପାଇଁ

ମା' ମାନେ ଏବେଠାରୁ ସତର୍କ ହୋଇଯାଆନ୍ତୁ । ବ୍ୟାଗ୍ରେ ପାଣି ବୋତଲ ଦେବାକୁ ମୋଟେ ଲୁଲୁକୁ ନାହିଁ । ବିପିନ୍ ଡବାରେ ଏଣୁତେଣୁ ଚିପ, କେକ ବଦଳରେ ତରଳକୁଳୁ କାଟି କିମ୍ବା ଅଳୁର ଆଦି ଫଳ ଦେବା ଭଲ ।

- ପିଲା ଘରକୁ ଫେରିବା ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଣ୍ଡା ମୁଦୁପାନାୟ କିମ୍ବା ଫୁଲ ପାଣି ଦିଅନ୍ତୁ ନାହିଁ । ବରଂ ପିଲାଙ୍କୁ ଲେୟୁ ପାଣି, ତରଳୁକ ରସ କିମ୍ବା ଦହି ସର୍ବତ୍ର ଦେଇପାରିବେ । ଲେୟୁ ପାଣିରେ ଯୋଡ଼ିବା ପତ୍ର ଛୋଟ ମିଶାଇ ଦିଅନ୍ତୁ । ସ୍ଵାଦ ଭଲ ଲାଗିବା ସହ ଏସବୁ ଶରୀର



ପାଇଁ ଭଲ । ରୋଗ ପ୍ରତିରୋଧକ ଶକ୍ତି ବଜାୟଥାଏ ଏବଂ ସବୁ ପାନାୟ ଯେତେ ଅଣ୍ଡା ରଖେ ।

- ସଂସ୍ତାରେ ଥରେ କିମ୍ବା ଦୁଇଥର ସକ ପଖାଳ ମଧ୍ୟ ଖାଇବାକୁ ଦିଅନ୍ତୁ । ଆଇସକ୍ରିମ୍ ପରିବର୍ତ୍ତେ ପଇତ ପାଣି ପିଇବାକୁ ବେଳ ସହାର ଗୁଣ୍ଡବତା ପିଲାଙ୍କୁ କହିବାକୁ ଯେମିତି ନ ଲୁଲିଯାନ୍ତି ।

ବଗତାଙ୍କ ଜଗତ

ଓଡ଼ିଶାରେ ୬୨ ପ୍ରକାର ଜନଜାତି ବସବାସ କରନ୍ତି । ଏମାନେ ଭଣିଆଧିକେ ସାରା ରାଜ୍ୟରେ ବିସ୍ତୃତ ଭାବରେ ରହୁଛନ୍ତି । କେଉଁ ଜିଲ୍ଲାରେ ସଂଖ୍ୟାଧିକ, କେଉଁଠି ସଂଖ୍ୟାନୁମାନ । କେଉଁ ଜନଜାତି ସଂଖ୍ୟା ବହୁଳ, କିଏ ସ୍ଵଳ୍ପ । ପୁଣି ଆମର କେତେକ ଜନଜାତିଙ୍କ ବିଷୟରେ ଭଲ ଧାରଣା ଥିବା ବେଳେ ଆଉ କେତେକ ଜନଜାତିଙ୍କ ବିଷୟରେ ଆମେ ଅଜଣା । ଏପରି ଅନେକ ଜନଜାତି ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ସଂଖ୍ୟାନୁମାନ ପୁଣି ସ୍ଵଳ୍ପ । ଆଜିର ପ୍ରସଙ୍ଗ ଏହିପରି ଏକ ଅଗଚର୍ଚିତ, ଜନଜାତିକ ଉପରେ ଧାରଣା ଟିଏ ଦେବା । ଏହି ଜନଜାତି ହେଲେ ବଗତା । କେହି କେହି ଏମାନଙ୍କୁ ବାଗତା, ଭଗ୍ନା, ଭୋଗ୍ନା ଭଣାଦି ନାମରେ ନାମିତ କରିଥାନ୍ତି । ଆମର ସୂକ୍ଷ୍ମଣ ଜାତି, ଜନଜାତି, ଜନପଦ, ନଗର, ସହର ସମସ୍ତ ନାମ ଆଦି କଠୋରା ଗ୍ରନ୍ଥ ହୋଇ ଦେଶଜ ଭାଷାରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବାବେଳକୁ ଯାବତୀୟ ସମସ୍ୟା ସବୁ ବାଟ ଓଗାକେ । ଜନଜାତି ସମାଜ ମଧ୍ୟ ସେ ସମସ୍ୟାରେ ଉଦ୍‌ବୁଦ୍ଧ । ଏହି ବଗତା ମାନଙ୍କ ଜନସଂଖ୍ୟା ୨୦୧୧ ଜନ ସୁମାରି ମୁତାବକ ୮୮୧୩, ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ପୁରୁଷ ସଂଖ୍ୟା ୪୩୨୩ ଓ ମହିଳା ସଂଖ୍ୟା ୪୪୯୦ ରହିଛି । ସାକ୍ଷରତା ହାର ୨୦୧୧ ମୁତାବକ ୪୩.୮୩ ରହିଛି । ଏମାନେ ସରଳ, ମାଳିତ, ତଥା ସମୟାନୁଯାୟୀ ପ୍ରଗତିଶୀଳ । ପ୍ରତ୍ୟକ ଜନଜାତିଙ୍କ ଆମମନ ସଂକ୍ରାନ୍ତ ସୁନ୍ଦର କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ରହିଥିବାର ଜଣାଯାଏ । ଠିକ ସେହିପରି ବଗତା ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ କିଛି କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ଶୁଣାଯାଏ । କୌତୁହଳ ବିଷୟ ଏମାନେ ନିଜକୁ ଦ୍ଵାପର ଯୁଗର ବୃନ୍ଦାବନ ବାସିନ୍ଦା ଅନୁରକ୍ତ ବଂଶଧର ବୋଲି ଦାବି କରନ୍ତି । ଅନୁରକ୍ତ ବଂଶଧର ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ସେବାକାରୀ ହିସାବରେ ନିଯୁକ୍ତ ଥିଲେ । କଂସାଚାରୀଙ୍କ ଅତ୍ୟାଚାରରେ ଏମାନେ ଅତିଷ୍ଠ ହୋଇ ଅନେକ ସେବକ ଦକ୍ଷିଣ ଭାରତ ଏବଂ ଆଉ କିଛି କାଶୀ ପଲ୍ଲୀରେ କରି ପୁଣି ଇତ୍ୟାଦି କରି ଜୀବନ ନିର୍ବାହ କରୁଥିଲେ । ଭକ୍ତି ଓ ଯୋଗର ପୂଜାରୀ ବଗତା ମାନେ କାଳକ୍ରମେ କାଶୀ ନରେଶଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ବିତାଡ଼ିତ ହୋଇ ଛୋଟନାଗପୁର ଅଂଚଳକୁ ଯାଇ ବନଜାତ ପ୍ରବ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ ପୂର୍ବକ ଜୀବନ ନିର୍ବାହ ସହ ଭକ୍ତିଭାବର ଜୀବନ ବିତାଉଥିବାକୁ ଭକ୍ତ ବା ଭଗତା / ବଗତା ହିସାବରେ ପରିଚିତ ହେବାରେ ଲାଗିଲେ । ଛୋଟ ନାଗପୁର ଅଂଚଳରୁ ଏମାନେ କ୍ରମଶଃ ବିସ୍ତାରିତ ହୋଇ ଓଡ଼ିଶାର ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ ଜିଲ୍ଲାର ନୂଆଗାଁ, କୁଆର ମୁଣ୍ଡା, କୁପ୍ରା, ରାଜଗାଙ୍ଗପୁର, ଗୁରୁଖିଆ, ବଡ଼ଗାଁ, ହେମଗିରି, ଗୋପାଳପୁର, ବାଲିଶଙ୍ଗରା, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ ବୁକ୍ ସମ୍ବିହିତ ନଦୀ ସମୂହ ଅଂଚଳରେ ବସବାସ କରି ଆସୁଛନ୍ତି । ପଡ଼ୋଶୀ ଜନଜାତି ମୁଣ୍ଡା, ଓରାଓଁ, ଖଡ଼ିଆ, ପ୍ରମୁଖଙ୍କ ସହ ସୁସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରି ବସବାସ କରୁଛନ୍ତି ।



ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ଦେବା ଦେବୀ ଯଥା ମହାକନିଆ, ଗରିଆ ଦେବୀ, ଖୁଟ ପାଟକ, ସାରନାରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଥାନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ମୁଖ୍ୟ ଦେବଦେବୀ ହେଲେ ଧର୍ମେସ ଏବଂ ବସୁମାତା । ଶାଳ ଅସନ ପରିବେଷିତ ଗ୍ରାମ ସାମାନ୍ତରେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଂଚଳକୁ ନେଇ ସାରନା ଅବସ୍ଥିତ । ମୁଣ୍ଡା, ଓରାଓଁ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ପାହାନ୍ତ ଦ୍ଵାରା ସାରନା ପରିଚାଳିତ । ସମୟ ଚକ୍ରରେ ବାଗତା ସ୍ଥାନୀୟ ଚଳଣି ସହ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ହୋଇସାରିଛନ୍ତି । ନିଜ ବିକାଶ ପାଇଁ ଏମାନେ ମୂର୍ଚ୍ଛିତ ରୂପା ବିକ୍ରୟ କରି ପୁନର୍ବସତି ଅଂଚଳରେ ନିଜର ଜୀବନ ନିର୍ବାହ କରୁଥିଲେ । ପରପର ଏମାନେ ଜଳଭସ୍ତ ସମ୍ବିକଟ ଅଂଚଳରେ ବସତି ସ୍ଥାପନ ସହ କୃଷିକୁ ମୁଖ୍ୟ ଜୀବିକା ହିସାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିନେଇଛନ୍ତି । ପୂର୍ବରୁ ଏମାନେ ବୃନ୍ଦାବନ ରେ ଥିବା ବେଳେ କୃଷି ଉପକରଣ, ଗୁଣ୍ଡପକରଣ ଯଥା ଲଙ୍ଗ, ସୁଆଳି, ଖଟ, ପଲକ ଇତ୍ୟାଦି କାଷ୍ଠ ଉପକରଣ ନିର୍ମାଣ ସହ ନିଜର ନିଯୁକ୍ତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରି ଆସିଥିବାର ଲୋକବଚନ ଆଜିବି ତାଙ୍କ ସେଇ ପ୍ରଥାରୁ ସୂଚନା ମିଳିଥାଏ । ଅନ୍ୟ ଜନଜାତିଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ଆସିବି ବଗତାଙ୍କ ପାଖରେ ନିଜର ମୈଳିକତା ବିଦ୍ୟମାନ ରହିବା ଅଶ୍ଵାସନୀୟ ବିଷୟ । ଧର୍ମୀୟ ଭାବ ସହ କଠିତ ବଗତା ଆଜିବି ନିଜର କୌଳିକ ଦେବଦେବୀ ସହ ସ୍ଥାନୀୟ ଦେବଦେବୀଙ୍କ ସହିତ ଅପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ଗୋଷ୍ଠିକ ସହମିତ ଏମାନେ ଫାଗୁ, ନୂଆଖିଆ, କାରମା, କାଳିପୂଜା ଇତ୍ୟାଦି ଆଚାରରେ ସହକାରେ କରିଥାନ୍ତି । ସମାଜିକ ପ୍ରଥାରେ ଏମାନେ ପୂର୍ବରୁ ବାଲ୍ୟ ବିବାହ କରୁଥିବାର କୁହାଯାଏ । ମାତ୍ର ଏବେ ଆଉ ତାହା ନାହିଁ । ମାୟୁଁଝିଅକୁ ବିବାହ କରିବାରେ ପ୍ରାଥମିକତା ଦେଇଥାନ୍ତି । ସ୍ତ୍ରୀକୃତ ବିବାହ ଏମାନଙ୍କ ପ୍ରଥମ ପସନ୍ଦ । ଧର୍ମ ଧାରାରେ ଏମାନେ ଦ୍ଵିଧା ବିଭକ୍ତ । କେତକ ବଗତା ବୈଷ୍ଣବ ପନ୍ଥା ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀଗଣିତ ପନ୍ଥା । ଏହି ଧାରାରେ ସେମାନଙ୍କ ବିଧିବିଧାନ, ପରମ୍ପରା ପରିଚାଳିତ । ସମୟ କ୍ରମରେ ଏମାନଙ୍କ ବଦଳି ଯାଇଛନ୍ତି । ଶିକ୍ଷା, ଗମନାଗମନ, ଯୋଗାଯୋଗର ବିକାଶ ସହ ଏମାନେ ସମତାଳରେ ଗତି କରିଛନ୍ତି । ବିଭିନ୍ନ କର୍ମ ସଂସ୍ଥାନରେ ନିଯୋଜନ, ରାଜ୍ୟ ରାଜନୀତିରେ ରତ, ଆଧୁନିକ ଜ୍ଞାନ କୌଶଳ ଗ୍ରହଣ ପୂର୍ବକ କୃଷି ବ୍ୟାବସ୍ଥାରେ ବିନିଯୋଗ କରି ସୁଦୂର କରିବା, ବଜାର ସମ୍ପର୍କ ସହ ନିଜକୁ ଯୋଡ଼ିବେ । ଆଜିର ବଗତା ମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଖୁବ୍ ସ୍ଵଳ୍ପ । ତଥାପି ପରମ୍ପରା ସହ ଏମାନେ ଯୋଡ଼ି ହୋଇଛନ୍ତି । ଭକ୍ତି ମାର୍ଗରେ ଯାଇ ନିଜର ସରଳତା ଓ ସଚ୍ଚୋଟ ପଣିଆ ଏମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ପରିଚିତି ଦେଇଛି ।



ବାଲ୍ୟ, ଯୌବନ, ପ୍ରୌଢ଼, ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟ ପରି ବିଭିନ୍ନ ଅବସ୍ଥା ଦେଇ ମଣିଷ ଜୀବନ ଗତି କରିଥାଏ । ଏ ସମସ୍ତ ମଧ୍ୟରୁ ବାଲ୍ୟ ଓ କୈଶୋର ଅବସ୍ଥାରେ ପିଲାଟି ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଜିଜ୍ଞାସୁ ହୋଇଥାଏ ।

ପିଲାମାନଙ୍କ କୌତୁହଳ

ପ୍ରଗତି ପାତ୍ର



ପରିପ୍ରକାଶ ନ କରିପାରିଲେ ମଧ୍ୟ ନିଜ ବୁଝାରେ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିବାକୁ ସ୍ଵାଧୀନ ହେବା ନ ଥାଏ । ବେଳେ ବେଳେ ପିତାମାତା ପିଲାଙ୍କ ଏହି ଅନାବରତ ପ୍ରଶ୍ନ ବାଣୀରେ ବ୍ୟତିବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇପଡ଼ନ୍ତି ଏବଂ ତାକୁ ଏଥିରୁ ନିବୃତ୍ତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଚାରିଦି ମଧ୍ୟ କରନ୍ତି । ଆଜିକାଲି ପିତାମାତା ତଥା ପରିବାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବୟସ୍କ ସଦସ୍ୟ ନିଜ ନିଜ କାମରେ ବ୍ୟସ୍ତ । ଅଧିକାଂଶ ସମୟ ମିଳିଲେ ମୋବାଇଲ ଦେଖିବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ । ପିଲାଟି ବାରମ୍ବାର ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିଲେ ତାକୁ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ମୋବାଇଲ ଧରାଇ ଦେଇ ରୁପୁ କରିଦିଆଯାଏ । ହେଲେ ପିଲାଟିକୁ ଉତ୍ତର ନ ଦେଇ ରୁପୁ କରିଦେଲେ ତା'ର ପ୍ରଶ୍ନ ସରିଯାଏ ନାହିଁ ବରଂ ଦବିଯାଏ । ଏପରି ଭାବରେ ବାରମ୍ବାର ତା'ର ପ୍ରଶ୍ନ ଦବେଇ ଦିଆଗଲେ ତାହା ତା'ର ମାନସିକ ଏବଂ ବୌଦ୍ଧିକ ବିକାଶରେ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ । ଏତଦ୍ ବ୍ୟତୀତ ଆଜିର ପିଲାମାନେ ପାଠପଢ଼ା, ଚ୍ୟୁସନ, ନାଟଗୀତ ଶିକ୍ଷା, ଖେଳ ଇତ୍ୟାଦିରେ ଏତେ ବ୍ୟସ୍ତ ରହୁଛନ୍ତି ଯେ, ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିବା ପାଇଁ ଯେତିକି ସମୟ ଓ ମାନସିକ ଶକ୍ତି ଆବଶ୍ୟକ ସେତିକି ସେମାନଙ୍କୁ ମିଳୁନାହିଁ । ବାଲ୍ୟ, ଯୌବନ, ପ୍ରୌଢ଼, ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟ ପରି ବିଭିନ୍ନ ଅବସ୍ଥା ଦେଇ ମଣିଷ ଜୀବନ ଗତି କରିଥାଏ । ଏ ସମସ୍ତ ମଧ୍ୟରୁ ବାଲ୍ୟ ଓ କୈଶୋର ଅବସ୍ଥାରେ ପିଲାଟି ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଜିଜ୍ଞାସୁ ହୋଇଥାଏ । ଏହା ତା'ର ସଂସାରରେ ବଞ୍ଚିରହିବା ଓ ପରିବେଶ ସହ ଖାପ ଖୁଆଇବା ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜରୁରୀ । ଯଦି ପିଲାମାନେ ଏହି ବୟସରେ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିବେ ନାହିଁ, ତାଙ୍କର ଶିକ୍ଷା ଓ ଅନୁଭୂତି ଅସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରହିଯିବ । ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିବା ଏକ ନିରନ୍ତର ପ୍ରକାରିତ ଧାରା । ଏହା କୌଣସି ବାଧାଦିକୁ ବିନା ପିଲାଙ୍କ ମନରେ ଧାବନୀ ହୁଏ । ଏଥିରେ ବୟସ୍କମାନେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିଥିବା ନିୟମ, ରହିବା ବ୍ୟବସ୍ଥା, ଅଧିକାଂଶ ପରମ୍ପରା ଇତ୍ୟାଦି ଉପରେ ପିଲାଟି ପ୍ରଶ୍ନ କରିଥାଏ । ସେ ଗୋଟିଏ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଚେତନାରୁ ଜୀବନକୁ ଚାହିଁବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥାଏ । ଅନେକ ସମୟରେ ପିଲାଙ୍କ ସଂସର୍ଗରେ ଆସୁଥିବା ପିତାମାତା, ଶାନ୍ତିକୃଷ୍ଣ ଓ ଶିକ୍ଷକମାନେ ପିଲାଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନକୁ ସମାପନ

କରିପାରି ନ ଥାନ୍ତି । ପିଲାଟି କିଛି ପଚାରିଲେ ତତ୍ତ୍ଵଜ୍ଞତା ଉତ୍ତର ଦେଇ ନପାରିଲେ ନିଜ ସୀମିତ ଜ୍ଞାନ ନିମନ୍ତେ ଅସହାୟ ଅନୁଭବ କରିଥାନ୍ତି । କହିବା ବାହୁଲ୍ୟ ପିଲାଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନ ଏତେ ବ୍ୟାପକ ଓ ବିବିଧ ଥାଏ ଯେ ବୟସ୍କମାନେ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରନ୍ତି ଯେ, ସେମାନଙ୍କ ଜ୍ଞାନ କେତେ ସୀମିତ । ନିଜେ ଉତ୍ତର ଦେଇ ନ ପାରିଲେ, ଅନ୍ୟ କାହାରିକୁ ପଚାରିବା ପାଇଁ କହିଥାନ୍ତି । ଏପରି ଭାବରେ ପିଲାଟି ନିଜ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ନିମନ୍ତେ ବିଭିନ୍ନ ଉପାୟ ଖୋଜିଥାଏ । ପ୍ରଶ୍ନ ଓ ଉତ୍ତର ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ପିଲାଙ୍କ ବୟସ୍କମାନଙ୍କ ସହିତ ସଂପର୍କ ଗଠନ ହୋଇଥାଏ । ତା' ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ମିଳୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରତି ତା'ର ସ୍ନେହ ଓ ଭଲପାଇବା ବଢ଼ିଥାଏ । ଏହା ଦ୍ଵାରା ପିଲାମାନଙ୍କ ବାକ୍ ଶକ୍ତିରେ ମଧ୍ୟ ଉନ୍ନତି ହୋଇଥାଏ । ମନୋବିଜ୍ଞାନମାନଙ୍କ ମତରେ ସାତବର୍ଷ ବୟସ ବେଳକୁ ପିଲାମାନଙ୍କ ସର୍ବାଧିକ ମାନସିକ ଓ ମେଧାଶକ୍ତିର ବିକାଶ ସରିଯାଇଥାଏ । ଏହି ବୟସ ବେଳକୁ ତା'ର ବିଭିନ୍ନ ଭାଷାରେ ଦକ୍ଷତା ମଧ୍ୟ ତରମ ସାମାନ୍ତରେ ଥାଏ । ନିଜ ଭାବନାକୁ ବ୍ୟକ୍ତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ତା' ପାଖରେ ସେ ଅଧିକ ଶକ୍ତ ଥାଏ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଭାରତରେ ବ୍ୟାପକ ପ୍ରସାର ଯୋଗୁଁ ଯେ କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ତତ୍ତ୍ଵଜ୍ଞତା ମିଳିପାରୁଛି । କିନ୍ତୁ ଏହାର ମଧ୍ୟ ଏକ ନକରାତ୍ମକ ବିଗ ଅଛି । ପିତାମାତାଙ୍କ ଅନୁଭୂତି, ବିଶ୍ଵାସ, ପରିବାର, ପରମ୍ପରା ସଂପର୍କିତ ତଥ୍ୟ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ମାଧ୍ୟମରୁ ମିଳିପାରିବ ନାହିଁ । ପିଲାଟିକୁ ଏକ ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ ମଣିଷ ଭାବରେ ଗଢ଼ି ତୋଳିବା ପାଇଁ ପିତାମାତାଙ୍କ ବହୁତ ବଡ଼ ଦାୟିତ୍ଵ ରହିଛି । ତା'ର ଗଠନ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ସେ ପିତାମାତା ତଥା ବୟସ୍କମାନଙ୍କ ଗୁଣାତ୍ମକ ସମୟ ଦାବି କରେ । ପିଲାଟିର ପ୍ରଶ୍ନକୁ ଉପେକ୍ଷା ନକରି ବରଂ ଅଧିକ ପ୍ରଶ୍ନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଉତ୍ସାହିତ କରିବା ଉଚିତ । ମଣିଷ ମନରେ କୌତୁହଳ ପ୍ରକୃତିର ଏକ ଅପୂର୍ଣ୍ଣ ଧର୍ମ । ଏହାକୁ ଏକ ସ୍ଵାଭାବିକ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିଲେ ପିଲାମାନଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟତ ନିର୍ମାଣରେ ଆମେ ସହାୟକ ହୋଇପାରିବା ।

ସମ୍ପାଦକୀୟ...

ଆମ ଦେଶ ଏକ ଜନମଙ୍ଗଳକାରୀ ରାଷ୍ଟ୍ର । ଜନମଙ୍ଗଳକାରୀ ରାଷ୍ଟ୍ରରେ ନାଗରିକମାନଙ୍କୁ ସର୍ବନିମ୍ନ ସୁବିଧା ସୁଯୋଗ ଯୋଗାଇଦେବା ସରକାରଙ୍କର ଦାୟିତ୍ୱ । ସେଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ, ଶିକ୍ଷା, ଖାଦ୍ୟ ଓ ବାସଗୃହ ଅନ୍ୟତମ । ଏଇ କିଛି ଦିନ ତଳେ ଆମର କେନ୍ଦ୍ର ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଖାଦ୍ୟ ସୁରକ୍ଷା ଯୋଜନାରେ ଅର୍ଥରୁଚ୍ଛ ହିତାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଆର୍ଥୀ ଛଅ ମାସର ମାଗଣା ଖାଦ୍ୟସମ୍ପଦ ଯୋଗାଇଦେବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲେ । ଯଦିଓ ଆମରାଜ୍ୟରେ ଏହା ମାଗଣା ଭଳି ଅନେକ ଦିନରୁ ଚାଲିଆସିଛି ତଥାପି ପୁଣି ଏହାକୁ ନୀତିଗତ ଭାବରେ ଦୃଢ଼ କରାଗଲା । ଏଭଳି ଜନମଙ୍ଗଳକାରୀ ଯୋଜନାକୁ ଅନୁଶୀଳନ କଲାବେଳେ ଆଜିର ଛାତ୍ରସମାଜ କଥା ମନ ଭିତରେ ଉଠିପାରୁଛି । ଆମ ବିତାରରେ ଏହିପରି ଯୋଜନା କେବଳ ନିଜର ରାଜନୈତିକ ପାଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନହୋଇ ବରଂ ଜାତୀୟ ଉନ୍ନତିର ପରିମାପକ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଆଉ ଏଥିପାଇଁ ଆମର ନେତୃତ୍ୱ ଯଥେଷ୍ଟ ସତର୍କତା ଅବଲମ୍ବନ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଆଜିକାଲି ସେମାନେ ନିଜକୁ ସେବକର ପରିଚୟ ଦେଉଛନ୍ତି କି ସେବକର ରୂପ ପ୍ରକୃତରେ ବଡ଼ କଠିନ, 'ସେବକ ରୂପ ବଡ଼ କଠିନ-ସବୁ ତୁଳସୀ ଦାସ' । ଯାହାକୁ ଲିଭାଇବା ପାଇଁ କଠୋର ସାଧନା ଆବଶ୍ୟକ । ଯିଏ ସେବା ବଦଳରେ କିଛି ଚାହେଁ ନାହିଁ ସେହିପରି ନିଷ୍ଠାପ ସେବକ ପ୍ରକୃତରେ ମହାନ । ସେବା ଦେବାର ପ୍ରତିବଦଳରେ ଜଣେ ବାସ୍ୟେ । ଯେବେ ସେମାନେ ସ୍ୱାର୍ଥରହିତ ହୋଇ, ମୂଲ୍ୟଯୁକ୍ତ ସେବା ଦେବାରେ ନିଜକୁ ନିୟୋଜିତ କରିପାରିବେ ତେବେ ଆହୁରି ଅନେକ ସମସ୍ୟା ସେମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହେବ । ଯେପରି ଖାଦ୍ୟସୁରକ୍ଷା ଆଜନ୍ତରେ ଗୋଟିଏ ପରିବାରକୁ ସହାୟତା ପ୍ରଦାନ କରି ସେମାନଙ୍କ ସମସ୍ୟା ସାମୟିକ ଭାବରେ ସମାଧାନ କରୁଥିବା ବେଳେ, ଯଦି ସେହି ପରିବାରର ମେଧାବା ହାତୁଡ଼ିଆମାନଙ୍କୁ ଉଚିତ୍ ଉଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇ ସମାଜରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରାଯାଇ ସୁବିକାସକ୍ତ କରାଯାଇ ପାରୁ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ପରିବାରର ଖାଦ୍ୟ ସୁରକ୍ଷା ସହିତ ସାରାଜୀବନ ପାଇଁ ସବୁ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇପାରେ । ଏଥିପାଇଁ ନିଷ୍ଠାପର ଉଦ୍ୟମ ଆବଶ୍ୟକ, ଯାହାକୁ ଆପଣେଣେ ନେବାକୁ ସଙ୍କେତରେ ସୂଚନା ପ୍ରଦାନ କରୁଛି 'ଓଡ଼ିଶା ସଙ୍କେତ' । ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଉକ୍ତ ଦିବସ ତଥା ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ନବଦର୍ଶନ ଅନେକ ଅନେକ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଓ ଅଭିନନ୍ଦନ ।

ଜୟ ଜଗନ୍ନାଥ, ଜୟ ମା ଶାରଳା, ବନ୍ଦେ ଭକ୍ତ ଜନନୀ ।



ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଗ୍ରାମ ସ୍ୱରାଜ

ରବିନ୍ ଖଣ୍ଡାୟତରାୟ

ଗାନ୍ଧିଜୀ ଗ୍ରାମସ୍ୱରାଜ ମାଧ୍ୟମରେ ଶାନ୍ତି, ମୈତ୍ରୀ ଆଉ ପ୍ରଗତିର ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇଛନ୍ତି । ସେ ସର୍ବଦା କର୍ମକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରିବା ସହିତ; ସତ୍ କର୍ମ ମାଧ୍ୟମରେ ଜୀବନର ମାନ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବାକୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ଯଦି ସମସ୍ତେ କର୍ମାଭିମୁଖୀ ହେବେ, ତେବେ ଦୁନିଆର ଦୁଃଖ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ରହିବ ନାହିଁ ।



ହେବା ଗ୍ରାମ ସ୍ୱରାଜର ଲକ୍ଷ୍ୟ । ଏଥିରେ ଜନତାଙ୍କୁ ନେଇ ଗଠିତ ହେଉଥିବା ଗ୍ରାମୀଣ କାରିଗର, କୃଷକ ତଥା ସାଧାରଣ ଜନତା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭାବରେ ନିଜର ଯୋଗଦାନ ଦେବା ଫଳରେ; ଗାଁଗହଳିରେ କୃଷୀର ଶିଖ ଗଢ଼ିଉଠିବା ସହିତ, ସେଥିରୁ ଉତ୍ପାଦିତ ସାମଗ୍ରୀର ଉପଯୁକ୍ତ ବିକ୍ରିବ୍ୟବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ସୁରୁଖୁରୁରେ ହୋଇପାରିବ ।

ଭାବରେ ଦକ୍ଷତା ବିକାଶର ତାଲିମ ଦେବା; ଗ୍ରାମ ସ୍ୱରାଜର ଏକ ପ୍ରମୁଖ ଅଂଶ । ଯାହାଦ୍ୱାରା ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀ ସ୍ୱାବଲମ୍ବୀ ହେବା ସହିତ, ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନ ମଧ୍ୟ ନିଜକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରାଇବାରେ ସକ୍ଷମ ହୋଇପାରିବେ ।

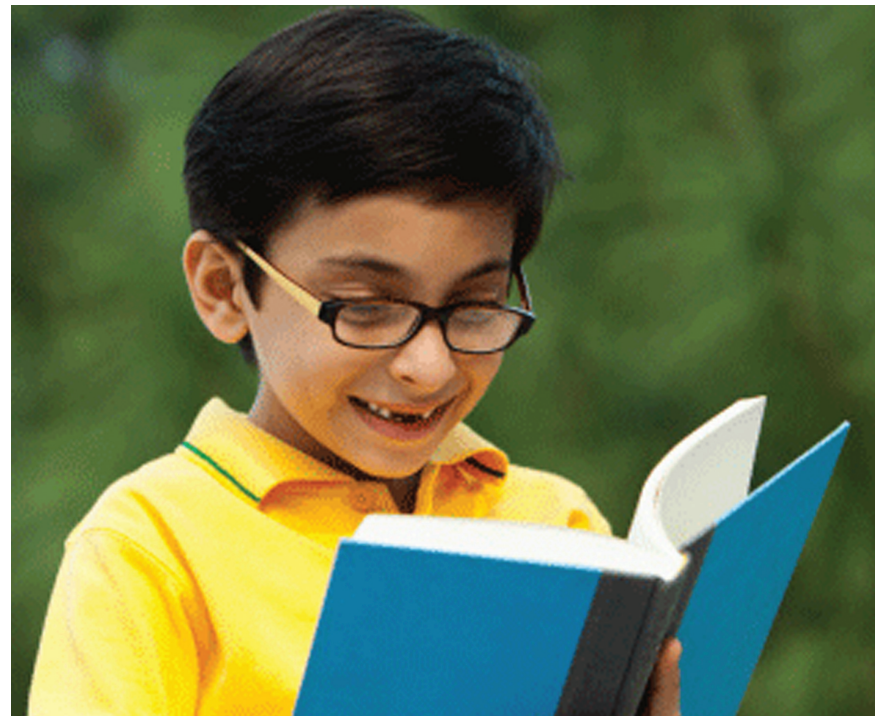
ଜେମା ମରିବାର ୧୫ ବର୍ଷ ହେଲାଣି । ପ୍ରତିମୁହୂର୍ତ୍ତରେ, ପ୍ରତିଟି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଏପରିକି କଲେଜରେ ମୁଁ ପିଲାଙ୍କୁ ପାଠ ପଢ଼ାଇବା ସମୟରେ ତାରି ଅମୂଲ୍ୟ ବାଣୀ, ପ୍ରବାଚ, ପ୍ରବଚନ, ସବୁବେଳେ ମନକୁ ଆକ୍ରମଣ କରି ରଖିଥାଏ । ଜୀବନ ଆଗକୁ ଆଗକୁ ଯିବା ସହିତ ଆମର ଚାରିପଟିକି ମୂଲ୍ୟବୋଧ ଯେ କେତେ ପଛକୁ ପଛକୁ ଯାଉଛି ତା ଅଜିର ସୁଗର ପିଲାମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପକୁ ଆଲୋଚନା ନ କଲେ ବୁଝି ହେବନି । କେତେ କେତେ ଉଦାହରଣ ଏ ଦୁନିଆରେ ତାର ସାମା ନାହିଁ । ଜେଜେମା ସବୁ କଥାକୁ ତରତମାଳୀ ମାଧ୍ୟମରେ କହେ । ଆଉ ସମୟ ପଡ଼ିଲେ ତା କେମିତି ସତ୍ୟରେ ପରିଣତ ହୁଏ ତାହା ଦର୍ଶାଇ ଦିଏ । ଏମିତି ଏମିତି ଜନ୍ମରୁ ତା ପାଖରୁ ଉପଦେଶ, ଗପ, ଲୋକଗାଥ, ପ୍ରବଚନ, ରୁଚି ଶୁଣି ଶୁଣି ନିଜର ବି ସବୁ କଥାରେ ଏ ସବୁ ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ଉଚିତ୍ ମନେହୋଇଛି ଓ ମୁଁ ବି ଏହା ସତ୍ୟ ବୋଲି ବି ଦେଖିପାରେ । କେଣି ସମୟରେ ଘରେ ବାହାରେ କହୁଥିବା ଏ ଧାତି ଦୁଇଟି ଶୁଣିଛି । ପୁଅ ଯଦି ଯୋଗ୍ୟ ହୁଏ ଧନ କାହିଁ ସଞ୍ଚୁ ? ପୁଅ ଯଦି ଅଯୋଗ୍ୟ ହୁଏ ଧନ କାହିଁ ସଞ୍ଚୁ ? ସମୟ ଗତିବା ସହିତ ଏ କଥାର ଗାମ୍ଭୀର୍ଯ୍ୟ ଓ ଗୁରୁତ୍ୱ ବୁଝିବାକୁ କ୍ଷମ ହେଲି । ବାସ୍ତବିକ ଏହା ନିରାଟ ସତ୍ୟ ଜୀବନରେ ଧନ ସଞ୍ଚିବା କେବଳ ପୁଅ ଝିଅଙ୍କୁ ମଣିଷ କରିବା ପାଇଁ । କିନ୍ତୁ ତା ବ୍ୟତୀତ ପୁଅଝିଅଙ୍କ ପାଇଁ ଅତ୍ୟଧିକ ଧନ ସଂଚି ରଖିବା କିଛି ମାନେ ନାହିଁ । ଜୀବନରେ ଟିକେ ଭଲରେ ଚଳିଲେ ଉତ୍ତମ । କୃପଣ ପରି ଧନ ସଂଚି ପରେ କଷ୍ଟରେ ଚଳିବା କି ଦରକାର ? ଏହି ପ୍ରବାଦଟିର ଆକ୍ଷରିକ ଅର୍ଥ ହେଲା ପୁଅ ଯଦି ଯୋଗ୍ୟ ତେବେ ବାପା ମା ତଥା ପରିବାରର ଦୁଃଖ କଣ ? ସେତ ରୋଜଗାର କରି ସମସ୍ତଙ୍କ କଥା ବୁଝିବ । ଆଉ ଯଦି ଅଯୋଗ୍ୟ ହେଲା ତେବେ ବି ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ଲାଭ ନାହିଁ । ଧନର ମୂଲ୍ୟ ସେ କଣ ଦେବ ? କେବଳ ଉତ୍ତମତା ନଷ୍ଟ କରିବାର ସେ ବ୍ୟସ୍ତ ରହିବ । ତେଣୁ ଏ ଧନସମ୍ପତ୍ତି ଲାଭ ନାହିଁ । ବାସ୍ତବିକ ବର୍ତ୍ତମାନର ଇ-ନେଟ, ମୋବାଇଲ ଆଉ ସ୍ୱାର୍ତ୍ତ୍ ସୁଗରରେ ପିଲାମାନେ ଟିକେ ବେଶାସ୍ତ୍ର ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ପାଠପଢ଼ାରେ, ବସ୍ତୁତାରେ, ଆଚରଣରେ, ବ୍ୟବହାରରେ ସ୍ୱାଟ ହେବା ତ ସବୁକାଳେ ସ୍ୱାଗତ ଯୋଗ୍ୟ । କିନ୍ତୁ ସ୍ୱାଟ ହେବା ନିଜେ ଜୀବନର ପରମ ସମ୍ପତ୍ତି ଯାହା ଭଗବାନ ତାଙ୍କୁ ଦେଇଛନ୍ତି 'ବାପା ମା ଆଉ ପରିବାର' ତାଙ୍କୁ ଅବହେଳା କରି ଦୁଃଖ ଦରିଆରେ ଭସାଇ ଦେବା କୋଉ ସ୍ୱାଟନେସର ଲକ୍ଷଣ ? ଏଇ ଅଧିକ ଦିନ ତଳେ ଜଣେ ମୋର ବୟସ ଦୂର ସଂପର୍କୀୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଚାନ୍ଦରଖିବା ଆଉସିଯୁକ୍ତ ଦେଖିବାକୁ ଯାଇଥିଲୁ । ସେଠାରେ ୨୦/୨୫ ମିନିଟ୍ ରହିବା ଭିତରେ ବୁଝିଗଲି

ପୁଅ ଯଦି ଯୋଗ୍ୟ ହୁଏ ଧନ କାହିଁ ସଞ୍ଚୁ ? ପୁଅ ଯଦି ଅଯୋଗ୍ୟ ହୁଏ ଧନ କାହିଁ ସଞ୍ଚୁ ? ସମୟ ଗତିବା ସହିତ ଏ କଥାର ଗାମ୍ଭୀର୍ଯ୍ୟ ଓ ଗୁରୁତ୍ୱ ବୁଝିବାକୁ କ୍ଷମ ହେଲି । ବାସ୍ତବିକ ଏହା ନିରାଟ ସତ୍ୟ ଜୀବନରେ ଧନ ସଞ୍ଚିବା କେବଳ ପୁଅ ଝିଅଙ୍କୁ ମଣିଷ କରିବା ପାଇଁ । କିନ୍ତୁ ତା ବ୍ୟତୀତ ପୁଅଝିଅଙ୍କ ପାଇଁ ଅତ୍ୟଧିକ ଧନ ସଂଚି ରଖିବା କିଛି ମାନେ ନାହିଁ । ଜୀବନରେ ଟିକେ ଭଲରେ ଚଳିଲେ ଉତ୍ତମ । କୃପଣ ପରି ଧନ ସଂଚି ପରେ କଷ୍ଟରେ ଚଳିବା କି ଦରକାର ? ଏହି ପ୍ରବାଦଟିର ଆକ୍ଷରିକ ଅର୍ଥ ହେଲା ପୁଅ ଯଦି ଯୋଗ୍ୟ ତେବେ ବାପା ମା' ତଥା ପରିବାରର ଦୁଃଖ କ'ଣ ? ସେତ ରୋଜଗାର କରି ସମସ୍ତଙ୍କ କଥା ବୁଝିବ ।

ପୁଅ ଯଦିଯୋଗ୍ୟ ହୁଏ ଧନ କାହିଁ ସଞ୍ଚୁ...



ଡ. ନିବେଦିତା ମହାନ୍ତି



ତାଙ୍କର ନିଜର ପିଲାମାନେ କେହି ତାଙ୍କ ପାଖରେ ରହୁନଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସେ ଦିନ ଡାକ୍ତରଖାନାରେ ସମସ୍ତ ପୁଅ ବୋହୂ ନାତି ନାତୁଣୀ ବନ୍ଧୁବାନ୍ଧବ ହେବା ତ ସବୁକାଳେ ସ୍ୱାଗତ ଯୋଗ୍ୟ । କିନ୍ତୁ ସ୍ୱାଟ ହେବା ନିଜେ ଜୀବନର ପରମ ସମ୍ପତ୍ତି ଯାହା ଭଗବାନ ତାଙ୍କୁ ଦେଇଛନ୍ତି 'ବାପା ମା ଆଉ ପରିବାର' ତାଙ୍କୁ ଅବହେଳା କରି ଦୁଃଖ ଦରିଆରେ ଭସାଇ ଦେବା କୋଉ ସ୍ୱାଟନେସର ଲକ୍ଷଣ ? ଏଇ ଅଧିକ ଦିନ ତଳେ ଜଣେ ମୋର ବୟସ ଦୂର ସଂପର୍କୀୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଚାନ୍ଦରଖିବା ଆଉସିଯୁକ୍ତ ଦେଖିବାକୁ ଯାଇଥିଲୁ । ସେଠାରେ ୨୦/୨୫ ମିନିଟ୍ ରହିବା ଭିତରେ ବୁଝିଗଲି

ଏଠାକୁ ଆସିବାକୁ ନାରାଜ । ଝିଅ ଲୁଇଁ ବାଣୀଲୋରେ । ସ୍ୱାମୀ ସ୍ତ୍ରୀ ଦୁଇ ଜଣ କର୍ମକ୍ଷମ ଅଛନ୍ତି । ଆନନ୍ଦରେ ଥାଆନ୍ତି । ଦିନେ ରମେଶବାବୁ କହୁଥିଲେ ତାଙ୍କ ପିଲାମାନେ ତ ଦୂରରେ । ଗୋଟିଏ ନିହାତି ଗରିବ ପରିବାରକୁ ଦୟାକୃତ୍ୟ ସେ କରିଛନ୍ତି । ଗାଁରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଘର କରିଦେଇଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ଭାଗ ଜମି ଦେଇଛନ୍ତି ସେ ଦଂପତିଙ୍କୁ ଚାଖ କରିବା ପାଇଁ । ସେମାନଙ୍କର ପୁଅ ଝିଅ ଦୁଇଟିକୁ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି । ରମେଶ ବାବୁ 'କହୁଥିଲେ ଯେତେକି ମୋର କ୍ଷମତା ଓ ପରସ୍ୟ ଅଛି, ସେ ପିଲା ଦୁଇଟିକୁ ମୋ ପିଲାଙ୍କ ପରି ମଣିଷ କରିଦେଲେ ମୋ କାମ ସରିଲା । କି ଖୁସିରେ ହସି ହସି କହୁଥିଲେ । ଗୁମ୍ଫା ନାହିଁ ସମସ୍ତେ ଖୁସିରେ ମୋ ମନ ଭରିଗଲା । ଏ ସିନା ମଣିଷ ପଣିଆ । ଏମିତି କେତେ ଅଛନ୍ତି । ହେଲେ ଏ ସଂସାରକୁ ଧରି ରହିବା ପାଇଁ ଅନେକ 'ଆମ ମଣିଷ ପଣିଆ' ଆମେ କାରିରଖିବା ଦରକାର । ବହୁତ ଭଲ ମଣିଷଙ୍କ ପ୍ରଭାବରେ ଅନେକ ମହ ପ୍ରଭୃତିର ମଣିଷ ପ୍ରକୃତି ବଦଳି ଯିବ ବୋଲି ଆଶା କରିବା ଉଚିତ । ଏତଦ୍ ବ୍ୟତୀତ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଅତ୍ୟଧିକ ଉଚ୍ଚ ଆକାଂକ୍ଷା ଭିତରେ ଏମିତି ବାନ୍ଧି ଦେବାନି ଯେ ଭସ୍ମାସୁର ପରି ଆମ ପିଲାମାନେ ତାଙ୍କ ଅଭିଳାଷର ଶିତି ଚଢ଼ି ଆକାଶ ଛୁଇଁବା ପାଇଁ ଭସ୍ମାସୁର ପରି ପିତା ମାତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆମ ହାତ ଥୋଇଦେ । ପିଲାମାନେ ଏତେ ସ୍ୱାଟ, ଆଧୁନିକ ହେଇ ଯାଉଥିବେ ଯେ ଆମର ପୁରୁଣା ଘର, ପୁରୁଣା ଫରେଟା, ପୁରୁଣା ସୁତି, ପୁରୁଣା ବାପା ମା ତାଙ୍କୁ ମନିନ ଝାପସା ଦେଖାଯିବେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ରଜମାନ ଦୁନିଆରେ ବୁଲୁଥିବା ଯୋଗ୍ୟ ସନ୍ତାନମାନେ କେବେ ବୁଝିପାରିବେ, ଏଇ ଜୀବନଟା ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଦାନ, ତାଙ୍କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରି ହତାସତ କରି ଜୀବନଟା କଣ ସୁରୁଖୁରୁରେ ଯାଇପାରିବ ? ସତରେ ସଂସାରର ତତ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ

ପ୍ରାଧାପିକା କିଏ ମାନିତ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ, ଭୁବନେଶ୍ୱର ମୋ - ୭୯୭୮୫୩୪୫୫୫



ଫିଫା ବିଶ୍ୱକପ୍ ବଲ୍ ଉନ୍ମୋଚିତ



ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ : ପ୍ରମୁଖ ଛାଡ଼ା ପୋଷାକ ବିକ୍ରେତା ଆଦିବାସ କାଚରରେ ହେବାକୁଥିବା ୨୦୨୨ ଫିଫା ବିଶ୍ୱକପ୍ ଅର୍ଡ଼ିଫିଆଲ୍ ମ୍ୟାଚ୍ ବଲ୍ 'ଅଲ୍ ରିହଲା' ଉନ୍ମୋଚିତ କରିଛି । ଅଲ୍ ରିହଲା ଅର୍ଥ ହେଉଛି 'ଯାତ୍ରା ବା ଗସ୍ତ' । ଏହା ସ୍ଥାପତ୍ୟ, ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ନୌକା ଏବଂ କାଚର ଜାତୀୟ ପତାକାର ପ୍ରତୀକ । ପରିବେଶକୁ ନଜରରେ ରଖି ଏହି ବଲ୍ ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇଛି । ଏହା ପ୍ରଥମ ବିଶ୍ୱକପ୍ ବଲ୍ ଯେଉଁଥିରେ କେବଳ ଜଳ ଭିତ୍ତିକ ଇଲେକ୍ଟ୍ରୋଲାଇଟ୍ ଓ ପ୍ଲଷ୍ଟିକ୍ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି । ୯୨ ବର୍ଷ ଇତିହାସରେ ଅଲ୍ ରିହଲା ବିଶ୍ୱକପ୍ ପ୍ରଥମ ବଲ୍ ଯାହା ବିଶ୍ୱର ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କ ସହଯୋଗ ଲାଗି ପାଣି ସଂଗ୍ରହ କରିବ । ଏହି ବଲ୍ ବିକ୍ରିର ୧ ପ୍ରତିଶତ ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କ କାବନ ପାଇଁ ଚାଲିଥିବା ଆନ୍ଦୋଳନରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯିବ ବୋଲି ଆଦିବାସ ପକ୍ଷରୁ ଜାରି ବିଜ୍ଞପ୍ତିରେ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇଛି । ଫିଫା ବିଶ୍ୱକପ୍ ଲାଗି ଆଦିବାସର ଲଗାତାର ଏହା ୧୪ତମ ସଫଳ ବଲ୍ ନିର୍ମାଣ । ଅନ୍ୟ ବିଶ୍ୱକପ୍ରେ ଖେଳାଯାଇଥିବା ବଲ୍ ୦୦ ଏହାର ଗତି ଅଧିକ ରହିବ ବୋଲି ନିର୍ମାତା ପକ୍ଷରୁ କୁହାଯାଇଛି ।

ମହିଳା ବିଶ୍ୱକପ୍ ଫାଇନାଲରେ ଜିଏସ୍ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ମ୍ୟାଚ୍ ରେଫରି

ଖୁଞ୍ଚିତ : ଭାରତର ଜିଏସ୍ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ରବିବାର ହେବାକୁ ଥିବା ଇଂଲଣ୍ଡ ଓ ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆ ମହିଳା କ୍ରିକେଟ୍ ବିନିକିଆ ବିଶ୍ୱକପ୍ ଫାଇନାଲରେ ମ୍ୟାଚ୍ ରେଫରି ଦାୟିତ୍ୱ ତୁଲାଇବେ । ଜିଏସ୍ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ହେଉଛନ୍ତି ପ୍ରଥମ ମହିଳା ଆଇଭିସି ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ପ୍ୟାନେଲ ମ୍ୟାଚ୍ ରେଫରି । ଲକ୍ଷ୍ମୀ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଥମ ମହିଳା ମ୍ୟାଚ୍ ରେଫରି ଭାବେ ୨୦୨୦ ଡିସେମ୍ବରରେ ଯୁଏଇରେ ଆୟୋଜିତ ପୁରୁଷ ବିଶ୍ୱକପ୍ ଲିଗ୍-୨ ପରିଚାଳନା କରିଥିଲେ । ହର୍ବଲେ ଓଭାଲରେ ଆୟୋଜିତ ଫାଇନାଲରେ କ୍ରିକେଟ୍ ଇତିହାସରେ ପ୍ରଥମ ଥର ୪ ଜଣ ମହିଳା ଅର୍ଡ଼ିଫିଆଲ୍ କ୍ଲବ୍ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିବ । ଦକ୍ଷିଣ ଆଫ୍ରିକାରେ ଲେରେନ ଆରେନବାଗ ଓ ନ୍ୟୁଜିଲାଣ୍ଡର କିମ୍ କଜନ ଫିଲ୍ଡ୍ ଅମ୍ପାୟାର ରହିବେ । ଡେସ୍ ଡେସ୍ କର କାକଲିନ ଡୁଲିୟମ୍ ଟିଭି ଅମ୍ପାୟାର ଦାୟିତ୍ୱ ତୁଲାଇବେ । କଜନ ଏକମାତ୍ର ମହିଳା ମ୍ୟାଚ୍ ଅର୍ଡ଼ିଫିଆଲ୍ ଭାବେ ଆହ୍ୱାନ ରାଜାଙ୍କ ସହ ଭାରତ-



ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆ ମଧ୍ୟରେ ଖେଳାଯାଉଥିବା ୨୦୨୦ ମହିଳା ଟି-୨୦ ବିଶ୍ୱକପ୍ ଫାଇନାଲ୍ ପରିଚାଳନା କରିଥିଲେ । ଜିଏସ୍ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଲାଗତର ରୁସେଭେଙ୍କୁ ଚତୁର୍ଥ ଅମ୍ପାୟାର ଦାୟିତ୍ୱ ମିଳିଛି ।

୨୦୧୧ ବିଶ୍ୱକପ୍ ଫାଇନାଲ୍ ସ୍ମୃତି

ସଚିନଙ୍କ ୩ ଶତକକୁ ମନେ ପକାଇଲେ କୋହଲି

ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ : ଦୀର୍ଘ ୨୮ ବର୍ଷ ପରେ ଭାରତ ୨୦୧୧ ମସିହାରେ ବିନିକିଆ ବିଶ୍ୱକପ୍ ଟ୍ରଫି ଜିତିଥିଲା । ମୁସାଫର ଖାନ୍ ଖିଲାନୀଙ୍କ ଶ୍ରୀମୁଖକୁ ୬ ଟ୍ରେକେଟରେ ପରାସ୍ତ କରିଥିଲା । ମହେନ୍ଦ୍ର ସିଂହ ଧୋନି ଏବଂ ଗୌତମ ଗମ୍ଭୀର (୯୭) ଦଳର ବିଜୟରେ ପ୍ରମୁଖ ଭୂମିକା ତୁଲାଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ପଞ୍ଚାଦଶଦିନ ବେଳେ ୬.୧ ଓଭର ବେଳକୁ ୩୧/୨ରେ ଥିବାବେଳେ ୨୨ ବର୍ଷୀୟ ବିରାଟ କୋହଲି ଖେଳିଥିବା ୩୫ ରନ୍ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା । ଭାରତ ଦ୍ୱିତୀୟ ଥର ବିନିକିଆ ବିଶ୍ୱକପ୍ ବିଜୟର ୧୧ ବର୍ଷ ପୂର୍ତ୍ତା ପାଳନ କରୁଥିବା ବେଳେ ଅନେକ ଖେଳାଳି ସ୍ମୃତି ଚାରଣ କରିଛନ୍ତି । ସେତେବେଳେ ଯୁବ ଖେଳାଳି ଭାବେ ବିଶ୍ୱକପ୍ ଜିତିଥିବା ବିରାଟ କୋହଲି ଏହା ମଧ୍ୟରେ ଭାରତର ଅନ୍ୟତମ ସଫଳ ଅଧିନାୟକ ହୋଇ ବିଦାୟ ନେଇଛନ୍ତି । କୋହଲି ସେହି ୩୫ ରନ୍ ପାଇଁ କିନ୍ତୁ ମନେ ପକାଇ କହିଥିଲେ 'ସଚିନ ପାଲି ଆଉଟ୍ ହୋଇ ଫେରୁଥିବା ବେଳେ ମୁଁ ପଢ଼ୁଥିଲୁ ପ୍ରବେଶ କରୁଥିଲି । ଏହି ଅବସରରେ ସଚିନ ମୋତେ ମାତ୍ର ୩ଟି ଶବ୍ଦ କହିଥିଲେ । 'ବିଲ୍ ଏ ପାର୍ଟନରସିପ୍ (ଭାଗ୍ୟବାନ ଗଢ଼ିବ)' । ଗୌତମ ଗମ୍ଭୀର ଓ ମୁଁ ମିଶି

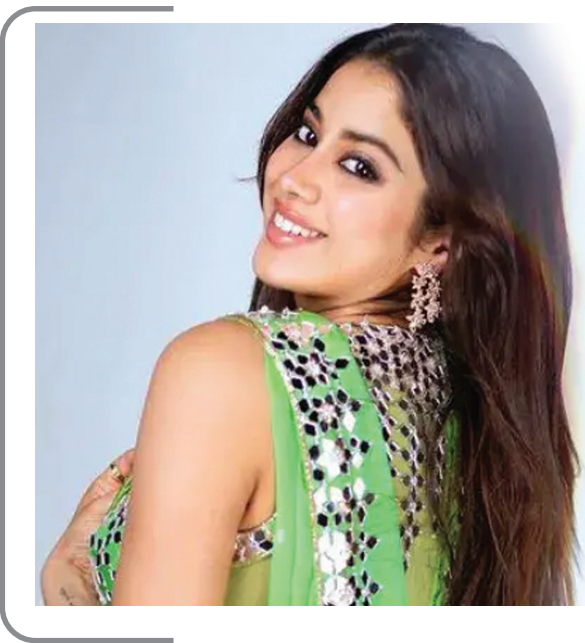


ସେଇଆ ହିଁ କରିଥିଲୁ । ୧୧ ବର୍ଷ ପରେ ମୋ ମନରେ ଏବେ ଏହା ସତେକ ଅଛି । ମୁଁ ମାତ୍ର ୩୫ ରନ୍ କରିଥିଲି, ସମସତେ ଏହା ମୋ ଖେଳ କାବନର ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପାଲି ଥିଲା । ଦଳକୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରାଇବାରେ ଅବଦାନ ରଖୁଥିବାରୁ ମୁଁ ସୁସ୍ଥି ଅନୁଭବ କରିଥିଲି । ବିଶ୍ୱକପ୍ ବିଜୟର ଅନୁଭବ ମୋ ପାଇଁ ଅବିଶ୍ୱସନୀୟ ଥିଲା । ଦର୍ଶକମାନେ 'ବନ୍ଦେ ମାତରମ୍' ଓ 'କୋ ଜିତା ହୁଏ ବିକଟର' ଗାଉଥିବାର ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଏବେ ବି ଅତୁଳ୍ୟ ରହିଛି ବୋଲି କୋହଲି କହିଥିଲେ । ବିଶ୍ୱକପ୍ ବିଜୟ

ଦଳର ପ୍ରମୁଖ ସଦସ୍ୟ ସଚିନ ତେନ୍ଦୁଲକର ଏବଂ ସୁରେଶ ରାଜନା ମଧ୍ୟ ଶନିବାର ୧୧ ବର୍ଷ ତଳର ସେହି ସ୍ମୃତିକୁ ମନେ ପକାଇଥିଲେ । ସଚିନ ତାଙ୍କ ଟ୍ୱିଟରେ ଲେଖିଥିଲେ, 'ସ୍ୱପ୍ନ କିଭଳି ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ କିଭଳି ଅର୍ଜନ ହୋଇଥିଲା' । ସୁରେଶ ରାଜନା ତାଙ୍କ ଟ୍ୱିଟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି '୨୦୧୧ ବିଶ୍ୱକପ୍ ଭାରତୀୟ କ୍ରିକେଟରେ ସବୁକିଛି ବଦଳାଇ ଦେଇଥିଲା । ସ୍ୱପ୍ନ ସାକାର ହେବା ମାତ୍ରେ ଏହା ସବୁବେଳେ ହୃଦୟର ନିକଟତର ହୋଇ ରହିଗଲା' । ସୂଚନାଯୋଗ୍ୟ, ଦୀର୍ଘ ୨୨ ବର୍ଷ ଅପେକ୍ଷା କରିବା ପରେ ସଚିନ ତେନ୍ଦୁଲକର ତାଙ୍କ ଖେଳ ଜୀବନର ଶେଷ ଭାଗରେ ବିଶ୍ୱକପ୍ ଜିତିବାର ସ୍ୱପ୍ନ ସାକାର କରିଥିଲେ । ୧୯୮୩ରେ କପିଳ ଦେବ ବିଶ୍ୱକପ୍ ଜିତିବାର ୨୮ ବର୍ଷ ପରେ ମାହି ସେନା ଏହାକୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ଥର ଏବଂ ଘରୋଇ ମାଟିରେ ଜିତିବାର ଦ୍ୱିତୀୟ ଥର ଅର୍ଜନ କରିଥିଲା । ଭାରତ ଏହି ସଂସ୍କରଣରେ ମାତ୍ର ଗୋଟିଏ ମ୍ୟାଚ୍ ଦକ୍ଷିଣ ଆଫ୍ରିକାଠାରୁ ହାରିଥିଲା । ସେମିଫାଇନାଲରେ ପାକିସ୍ତାନକୁ ପରାସ୍ତ କରିଥିଲା ।

ଓଡ଼ିଶା ପୁଲିସକୁ ଏସୀୟ ସଫଳତା ଶ୍ରେୟ ଦେଲେ ଅନୁପମା

ଭୁବନେଶ୍ୱର : ଓଡ଼ିଆ ଟିଏ ଅନୁପମା ସ୍ୱାଇଁ ବାହାରିନରେ ଆୟୋଜିତ ଷଷ୍ଠ ଏସୀୟ କୁ ଜିଟି ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ କାଂସ୍ୟ ପଦକ ଜିତିଛନ୍ତି । ସେ ଏକ ମାତ୍ର ଓଡ଼ିଆ ଭାବେ ଭାରତୀୟ ଦଳରେ ସ୍ଥାନ ପାଇଥିଲେ । ଅନୁପମା ନେହାଜା, ନେଗି ଓ କଣ୍ଟାକୁ କୁର୍ବିତ୍ସରୁ ୫୨ କେଜି ଓଜନ ବର୍ଗରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ପୂର୍ବରୁ ସେ ଆଇଲାଣ୍ଡ ଓପନରେ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ, ବିଶ୍ୱ ମାର୍ସିଆଲ୍ ଆର୍ଟ୍ ମାଷ୍ଟରସିପ୍ରେ କାଂସ୍ୟ ଓ ଗତ ପଞ୍ଚମ ଏସୀୟ ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ରୌପ୍ୟ ପଦକ ଜିତିଥିଲେ । ଅନୁପମା ପୂର୍ବରୁ ୩ ଥର ଜାତୀୟ କୁ ଜିଟି ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ପଦକ ଜିତିଛନ୍ତି । ଏବେ ଏସୀୟ ପଦକ ପରେ ଅନୁପମା ଏସୀୟ ଛାଡ଼ା ଦଳରେ ସ୍ଥାନ ପାଇବା ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି । ୨୦୧୭ ଏସୀୟ ଶକ୍ତିଉତ୍ସାହନରେ ମଧ୍ୟ ଅନୁପମା ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ପଦକ ଜିତି ଇତିହାସ ରଚିଥିଲେ । ଏସୀୟ କୁ ଜିଟି ସଫଳତା ପାଇଁ ଅନୁପମା ନିଜ ନିୟୁତ୍ତିବାତା ଓଡ଼ିଶା ପୁଲିସ୍ ଏବଂ ପୁଣିଶ୍ରୀ କେନ୍ଦ୍ର ଉଲ୍ଲେଖ କରାଗେ ଷ୍ଟାଲ୍ ଶ୍ରେୟ ଦେଇଛନ୍ତି ।



ଜାହ୍ନବୀଙ୍କ ଭଲ ସମୟ

କଲିଉଡ୍ ଆକ୍ଟ୍ରିସ୍ ଜାହ୍ନବୀଙ୍କର ଭଲ ସମୟ ଆସିଛି । ନିଜେ ଜାହ୍ନବୀ ଏହି କଥା କହିଛନ୍ତି ଏକ ସାକ୍ଷାତକାରରେ । ୨୦୧୮ରେ ପୁଣିପ୍ରସ୍ତୁତ 'ଧଡକ'ରୁ ହିନ୍ଦୀ ଫିଲ୍ମରେ ଅଭିନୟ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ ଜାହ୍ନବୀ । ଏ ଫିଲ୍ମରେ ତାଙ୍କ ଅଭିନୟକୁ ଯଦିଓ ଦର୍ଶକ ଓ ଫିଲ୍ମ ସମାଜକ ପସନ୍ଦ କରିଥିଲେ, ମାତ୍ର ଫିଲ୍ମଟିକୁ ବ୍ୟବସାୟିକ ସଫଳତା ମିଳିଲା ନାହିଁ । ଏହାପରେ ଜାହ୍ନବୀ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଲେ 'ଘୋଷ୍ଟ ସ୍ପୋରିଙ୍ଗ୍', 'ଗୁଞ୍ଜନ ସକସେନା : ଦ କାର୍ଟିଲ୍ ଗାର୍ଲ'ରେ । ଏହି ଦୁଇଟି ଫିଲ୍ମ ମଧ୍ୟ ଜାହ୍ନବୀଙ୍କ ପାଇଁ ଆଶାନ୍ୱରୁତ୍ୱ ସଫଳତା ଆଣିଦେଲା ନାହିଁ । ନିଜକୁ ପ୍ରମାଣିତ କରିବା ପାଇଁ ଜାହ୍ନବୀ ଜଣେ ନାମା ଦାମୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ, ଆରାଧିତ୍ର ନାୟକ ଓ ବିଗ୍ ବଜେଟ୍ ସିନେମା ଅପେକ୍ଷାରେ ଥିବାବେଳେ ଆରମ୍ଭ ହେଲା କରୋନା ମହାମାରୀ । ତେଣୁ ଆଶା ଆଶାରେ ରହିଗଲା । ଏବେ ପରିସ୍ଥିତି ଚିକେ ସୁଧୁରିବା ପରେ ତାଙ୍କୁ ଆରାଧିତ୍ର ନାୟକ ବରୁଣ ଧାଞ୍ଜନଙ୍କ ସହ କାମ କରିବା ସୁଯୋଗ ମିଳିଛି । ଏ ଫିଲ୍ମର ନାଁ ରହିଛି 'ବଦାଲ୍' । ଏହାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦେଉଛନ୍ତି ନାଟେଶ ତିଆରି ।

ସଲୁକୁ ଧମକ

କଲିଉଡ୍ ଦବଙ୍ଗ ସଲୁକୁ ଧମକ ମିଳିଛି । ଏ ଧମକ ଆଉ କେହି ନୁହଁ, ଦେଇଛନ୍ତି ସଲୁକୁ ପୂର୍ବତନ ପ୍ରେମିକା ସୋନି ଅଲ୍ଲୁ । ନିକଟରେ ସୋନି ସୋସିଆଲ୍ ମିଡିଆରେ ସଲୁକୁକୁ ଧମକ ଦେଇ ଲେଖିଛନ୍ତି, ଦିନେ ତମର ପର୍ଯ୍ୟାୟ ହେବ । ସୋନି ସଲୁକୁକୁ ନାଁ ନ ଦେଇ ସଲୁକୁକୁ ଅଭିନୀତ ଏକ ପୁରୁଣା ସିନେମାର ଛୋଟିଆ ଦୃଶ୍ୟଟିଏ ପୋଷ୍ଟ କରିବା ସହିତ ଲେଖିଛନ୍ତି, କଲିଉଡ୍ରେ ଏ ହାବେ ବେନିଫିଟ୍ କର ଦିନେ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ହେବ । 'ସିଗ୍ନିଫିକାନ୍ସ' ରାୟକ ଭଳି ମହିଳାମାନେ ଯେତେବେଳେ ଆଗକୁ ଆସିବେ, ସେଦିନ ତୁମର ପର୍ଯ୍ୟାୟ ହେବ । ସୂଚନାଯୋଗ୍ୟ, ହାବେ ବେନିଫିଟ୍ ହଲିଉଡ୍ରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ପ୍ରଯୋଜକ ଓ ଫିଲ୍ମ ନିର୍ମାତା । ଜଣେ ଦୁଇ ଜଣ ନୁହଁ, ଶତାଧିକ ମହିଳାଙ୍କୁ ସେ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟଶାସ୍ତ୍ର, ମାନ୍ୟତା କରିଥିବା ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଛି । ସଲୁକୁକୁ ଓ ସୋନି ପ୍ରାୟ ୮ ବର୍ଷ ରିଲେସନ୍ସିପ୍ରେ ରହିବା ପରେ ଦୁହେଁଙ୍କର ଟ୍ରେକ୍ସିପ୍ ହୋଇଥିଲା ।

ସମୟାନୁବର୍ତ୍ତୀ ନୃତ୍ୟଜ୍ଞାନ

କଲିଉଡ୍ ଆକ୍ଟ୍ରିସ୍ ନୃତ୍ୟଜ୍ଞାନ ସିଦ୍ଧିକା ସମୟାନୁବର୍ତ୍ତୀକୁ ନେଇ ଡେଇଁ ଚର୍ଚ୍ଚା ଚାଲିଛି । ନିକଟରେ ନୃତ୍ୟଜ୍ଞାନ ଏକ ଭିଡିଓ ସୋସିଆଲ୍ ମିଡିଆରେ ଲାଗିଲା ହେବା ପରେ ତାଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ଏଭଳି ଚର୍ଚ୍ଚା ହେଉଛି । ଘଟଣାଟି ଏମିତି - ନୃତ୍ୟଜ୍ଞାନ ଏକ ଅପକମିଂ ଫିଲ୍ମର ସୁଟିଂ କରୁଥିବା ମୁହୂର୍ତ୍ତ ମାତ୍ର । ରୋଡ୍ରେ । ସୁଟିଂ ସରିବାବେଳକୁ ତାଙ୍କର ମନେପଡ଼ିଲା ମୁହୂର୍ତ୍ତର ବିକଳକୁ ଆରପାଖରେ ଅନୁସ୍ଥିତ ହେଉଥିବା ଏକ ଇଣ୍ଡିଆନ୍ ଟ୍ୟାକ୍ସି ଡ୍ରାଇଭରଙ୍କର ଅଛି । ମାତ୍ର ରୋଡ଼ଠାରୁ ସେହି ସ୍ଥାନର ଦୂରତା ବେଶ୍ ଅଧିକ ଥିଲା । ସେ ଦେଖିଲେ, କାରରେ ଗଲେ ଠିକ୍ ସମୟରେ ସେ ପହଞ୍ଚିପାରିବେ ନାହିଁ ଇଣ୍ଡିଆନ୍ ଟ୍ୟାକ୍ସି । ତେଣୁ ସେ ଗୋଟିଏ ଉପାୟ ପାଇଲେ । ମୁହୂର୍ତ୍ତ ମାଧ୍ୟମରେ, ଆଖିରେ କଳା ଚଷମା ପିନ୍ଧି ଚାଲିଲେ ଲୋକାଲ୍ ଟ୍ରେନ୍ରେ । ତାଙ୍କୁ କେହି ଚିହ୍ନିପାରିଲେ ନାହିଁ । ସହଜରେ ସେ ପହଞ୍ଚିଗଲେ ଉଭୟ ସ୍ଥଳରେ ।

ସୁଟିଂ ଶେଷ କଲେ ରଣବୀର

ଅପକମିଂ ଫିଲ୍ମ 'ରୁହାସ'ର ସୁଟିଂ ଶେଷ କରିଛନ୍ତି ରଣବୀର କପୁର । ଫିଲ୍ମର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟାୟର ସୁଟିଂ ହୋଇଛି ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶର ବାଗାଣାସାରେ । ସାମାଜିକ ଗଣମାଧ୍ୟମରେ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସୂଚନା ଦେଇଛନ୍ତି ଟ୍ରେଟ ଆନାଲିଷ୍ଟ ଚରଣ ଆଦର୍ଶ । 'ରୁହାସ'ରେ ରଣବୀରଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନିତା ଚକ୍ର, ନାଗାଜୁନ ଓ ମୌନି ରୟ ପ୍ରମୁଖ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଚରିତ୍ର ନିର୍ବାହ କରିଛନ୍ତି । ଫିଲ୍ମର ଫିମେଲ୍ ଲିଡ୍ ଭାବେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିବେ ଆଲିଆ ଭଟ୍ଟ । ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୯ ତାରିଖରେ ପ୍ରେକ୍ଷାଳୟକୁ ଆସିବ 'ରୁହାସ' । ଅୟାନ ମୁଖାର୍ଜୀ ଏ ଫିଲ୍ମର ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦେଇଛନ୍ତି । ସୂଚନାଯୋଗ୍ୟ, ରଣବୀରଙ୍କ ପ୍ରଶଂସକ ବହୁ ଉତ୍ସାହୀ ସହ ଏ ଫିଲ୍ମର ଶୁଭମୁକ୍ତିକୁ ଅପେକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି । କରୋନା ମହାମାରୀ କାରଣରୁ ଫିଲ୍ମ ନିର୍ମାଣରେ ବିଳମ୍ବ ହୋଇଛି ବୋଲି ପ୍ରଯୋଜନା ସଂସ୍ଥା ପକ୍ଷରୁ କୁହାଯାଇଛି । ଆଲିଆ ଓ ରଣବୀରଙ୍କ କେମିଷ୍ଟି ଦର୍ଶକଙ୍କ ମନକୁ କେତେ ଛୁଇଁବ ତାହା ରିଲିଜ୍ ପରେ ଜଣାପଡ଼ିବ ।



ଶୋଭିତାଙ୍କ ଫଲୋଅପ୍

ସୋସିଆଲ୍ ମିଡିଆରେ ସର୍ବଦା ସକ୍ରିୟ ଅଭିନେତ୍ରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଆକ୍ଟ୍ରିସ୍ ଶୋଭିତା ଧୁଲିପାଲ ଅନ୍ୟତମ । ସୋସିଆଲ୍ ମିଡିଆ ଇନ୍ଫ୍ଲୁଏନ୍ସରରେ ଶୋଭିତାଙ୍କର ଫଲୋଅପ୍ ସଂଖ୍ୟା ୬ ଲକ୍ଷ ୯୭ ହଜାର । ବିଶାଖାପାଟଣାରେ ଜନ୍ମିତ ଶୋଭିତା ୨୦୧୬ରେ ଅନୁରାଗ କଣ୍ଟାପଙ୍କ ଫିଲ୍ମ 'ରମନ୍ ରାୟ' ୨.୦'ରୁ କଲିଉଡ୍ ଡେବ୍ୟୁ କରିଥିଲେ । ଏହି ଫିଲ୍ମରେ ମେଲ୍ ଜିଡି ଥିଲେ ନବାଜୁଦିନ ସିଦ୍ଦିକି । ଏହାପରେ ଶୋଭିତା ସିପିଏ ଅଲ୍ଲୁ ଖାନ୍ ଖାର୍ 'କାଲାକାହି' ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲେ । ୨୦୧୮ରେ ସେ ପ୍ରଥମ କରି ତେଲୁଗୁ ଫିଲ୍ମ 'ଗୁଡାଚାରି'ରେ ନଜର ଆସିଥିଲେ । ଏହା ପରବର୍ଷ ଅର୍ଥାତ୍ ୨୦୧୯ରେ ସେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଲେ ମାଲାୟାଲମ୍ ଫିଲ୍ମରେ । ଦୁଲକର ସଲୁକୁକୁ ସହିତ ସେ 'କୁରୁ'ରେ ମଧ୍ୟ କାମ କରିଛନ୍ତି । ତେବେ ଡେବିଡିଓ 'ମେଡ୍ ଇନ୍ ହେଭେନ୍' ହିଁ ତାଙ୍କୁ ଘରେ ଘରେ ପରିଚିତ କରାଇଲା । 'ବାର୍ଡ ଅଫ୍ କୁଡ୍' ଶୋଭିତା ଅଭିନୀତ ଆଉ ଏକ ସଫଳ ଡେବିଡିଓ । ଶୋଭିତା ମଧ୍ୟ 'ଫେମିନା ମିସ୍ ଇଣ୍ଡିଆ ଅର୍ଥ ୨୦୧୩'ର ଚାଉଳ ଜିତି ସାରିଛନ୍ତି ।

ଶ୍ରଦ୍ଧାଙ୍କ ମନ ଦୁଃଖ

ମନେମନେ ଦୁଃଖୀ ହୋଇପଡ଼ିଛନ୍ତି ଆକ୍ଟ୍ରିସ୍ ଶ୍ରଦ୍ଧା କପୁର । ଶ୍ରଦ୍ଧା ଏଭଳି ଦୁଃଖୀ ହେବା ପଛର କାରଣଟି କ'ଣ ଜାଣନ୍ତି ? ଏସ୍ଏସ୍ ରାଜମୌଳିକ ଫିଲ୍ମ 'ଆରୁଆରଆର'ର ଆଶାତୀତ ସଫଳତା । ଆପଣ ଭାବୁଥିବେ କାହାର ସଫଳତାରେ ଶ୍ରଦ୍ଧା କାହିଁକି ଦୁଃଖୀ ହେଲେ ? ଅସଲ କଥା ହେଉଛି, ରାମଚରଣ, ଜୁନିୟର ଏନଟିଆର, ଅଜୟ ଦେବଗନ, ଆଲିଆ ଭଟ୍ଟ ଅଭିନୀତ ଏହି ଫିଲ୍ମରେ କାମ କରିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳିଥିଲା ଶ୍ରଦ୍ଧାଙ୍କୁ । ମାତ୍ର ସମୟ ନାହିଁ କହି ସେହି ସୁଯୋଗ ହାତଛଡ଼ା କରିଦେଇଥିଲେ ଶ୍ରଦ୍ଧା । ଏବେ ଫିଲ୍ମଟିର ବକ୍ ଅର୍ପିତ କଲେକ୍ଟନ୍, ଦର୍ଶକାୟ ଆଡୁଟି ଦେଖି ପଞ୍ଚୁଛନ୍ତି ଶ୍ରଦ୍ଧା । ଅଜଳା ପ୍ରେକ୍ଷକ ଛାଡ଼ି ଏ ଫିଲ୍ମରେ କାମ କରିଥିଲେ ବରଂ ଭଲ ହୋଇଥାନ୍ତା ବୋଲି ନିଜକୁ ନିଜେ କହୁଛନ୍ତି । କେବଳ ଶ୍ରଦ୍ଧା ନୁହନ୍ତି, କ୍ୟାଣ୍ଟିନାକ ଭଉଣୀ ଲସାବେଲା, ପରିଣାତି ଚୋପ୍ରା, ଆମି କ୍ୟାକସନ, କାର୍ତ୍ତି ସୁରେଶ, ପ୍ରିୟାମଣି ପ୍ରମୁଖଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅପର ମିଳିଥିଲା । ମାତ୍ର କୌଣସି ନା କୌଣସି କାରଣ ଦର୍ଶାଇ ଏ ସମସ୍ତେ ଫିଲ୍ମରେ କାମ କରିବାକୁ ରାଜି ହୋଇନଥିଲେ ।

